REGES, REGINÆ, NOBILES, & alij in Ecclesia Collegiata B. PETRI Westmonasterij sepulti, vsque ad Annum reparatæ salutis 1600.

Augustinus de Ciuitate Dei.

Sepulchrorum monumenta magis viuorum est consolatio, quàm defunctorum vtilitas.

Euripides.

Βροτοῖς ἄπασι κατθανεῖν ὀφείλεται.

LONDINI,
Excudebat E. Bollifantus.
M. DC.

REGES,
REGINÆ, Nobiles,
& alij in Ecclesia Col-
legiata S. PETRI Weſt-
monaſterij tepidâ, ſicque ad
diuinam vſque ma-
turâ ſe-
pulti.

Auctore de Caſtro Do-
ctiſſimo, quam elegantiſſimo metro conſcripti.

Euripidis.

Perfidum ratus quod ſolus ſolum.

LONDINI,
Excudebat E. Bollifantus.
M. DC.

Fundatio Ecclesiæ Beati Petri Westmonasterij.

IN prima enascentis Ecclesiæ apud Britannos infantia imperante, vt author est Sulcardus, Antonino Pio, templum Apollinis ad occiduam vrbis Londini partem vbi hodie cernitur *Westmonasterium* terræ motu corruit. Ex eius verò ruinis Lucius Rex Britannorum qui Romanorum permissu hîc regnauit, ad Christi cultum anno salutis 170. Ecclesiolam erexit, quæ posteà cùm persecutionis tempestas sub Diocletiano Britanniam peruasisset, penitùs subuersa: Locus iam inde diu neglectus, & spinis obsitus iacuit, vnde ab Anglosaxonibus Thornez, & *Thorney* dictus erat. Donec Sebertus Rex Orientalium Saxonũ siue Essexiæ & Midlesexiæ qui primus inter eos Christo nomen dedit, eò loci Monasterium Christo & B. Petro anno Christi 605. posuerit: vnde ab occiduo situ & Monasterio *Westminster* nominari cœpit. Sed cùm hoc Danico ardente bello prostratum esset, Dunstanus Cantuariensis Archiepiscopus fauente Eadgaro Rege renouauit, & pauculis monachis concessit. Sed posteà Edwardus Rex cognomento *Confessor* sibi in sepulturam, & Benedictinis monachis in monasterium ex decimis omnium suorum reddituum de integro construxit, & patrimonijs tota Anglia dispersis ditauit. Formam antiquæ illius structuræ, si placeat, ex antiquo manuscripto habe. *Principalis area domus, altissimis erecta fornicibus quadrato opere, parique commissura circumuoluitur, ambitus autem ipsius ædis duplici lapidum arcu ex vtroque latere hinc inde fortiter solidata operis compage clauditur. Porrò crux templi quæ medium canentium Domino chorum ambiret, & sui gemina hinc inde sustentatione mediatur-ris celsum apicem fulciret, humili primùm & robusto formice simpliciter surgit; deinde cochlæis multipliciter ex arte ascendentibus*

dentibus plurimis intumescit: deinceps verò simplici muro vsq
ad tectum ligneum plumbo diligenter vestitum peruenit. Iam
inde hoc Monasterium cùm Regum Angliæ inauguratio-
ne, & coronatione, tùm etiam sepultura & Regalium repo-
sitione longè fuit celeberrimum. Verùm post 160. annum,
hanc Edwardi fabricam subuertit Henricus 111. nouamque
Ecclesiam speciosa structura, multiplici marmorearum co-
lumnarum ordine tecto laminis plumbeis cõuestito, quin-
quaginta annorum opere ipse primum ponens lapidem an-
no 1220. exædificauit. Quam Abbates ad occasum pluri-
mùm auxerunt, & Henricus VII. anno 1502. in suam suo-
rumque sepulturam, ad ortum, sacrarium admirandæ ele-
gantiæ (*Orbis miraculum* vocat Lelandus, omnem enim ele-
gantiam in illo aceruatam dicas) impensis 14000. librarum
adiecit, in quo sepulchrum eius splendidissimum & maxi-
mum ex ære solido cernitur. Expulsis posteà ab Henrico
VIII. monachis, ad varias subinde vices reuoluta fuit, pri-
mùm Decanum habuit & Præbendarios, mox Episcopum
vnicum Thom. Thurlbeium, anno 1541. qui patrimonio
Ecclesiæ accisso cessit, & Decano reliquit. Statimque mo-
nachi cum suo Abbate à Maria Regina reducti. Quibus
paulò pòst authoritate Parlamentaria electis, in Collegia-
tam Ecclesiam, imò Ecclesiæ plantarium anno 1560. con-
uertit Sereniſſima R. Elizabetha: Decanum, Præbendarios
duodecim, Didascalum & Hypodidascalum, scholasticos
quadraginta (alumni Regij dicuntur) qui suo tempore ad
Academias promouentur, ministros, Cantores, Organi-
stam, Choristas decem & duodecem pauperes milites &c.
ad Dei gloriam, veræ religionis, & bonarum literarum
propagationem instituit. Primum verò Decanum Guiliel-
mum Billum præfecit qui intra biennium sublatus, succes-
sorem habuit D. Gabrielem Goodman sacræ Theologiæ
Doctorem qui huic Ecclesiæ Collegiatæ iam annos 39.
summa cum laude præfuit.

IN

IN CAPELLA REGVM.

SEbertus Orientalium Saxonum & Mediosaxonum, id est, Essexiæ & Midlesexiæ Rex, filius Sleddæ ex Ricula Æthelberti Regis Cantij sorore, primus Regum Orientalium Saxonum hortatu Æthelberti Christianam Religionem suscepit, & Ecclesiam Westmonasterij, quæ tunc *Thornêga* dicebatur B. Petro erexit, in qua cum vxore Athelgoda conditur. Obijt vltimo die Iulij anno reparatæ Salutis 616. & 691. post anno, videl. 1307. Monachi Westmonasterienses transtulerunt eius corpus è veteri Ecclesiâ in nouam Basilicam, & reposuerunt in sepulchro è saxo ad australem partem mensæ Dominicæ cum hoc Epitaphio.

Labilitas, breuitas mundanæ prosperitatis,
Cælica præmia, gloria, gaudia danda beatis
Sebertum certum iure dedere satis.
Hic Rex Christicola verax fuit hac regione
Qui nunc cælicola gaudet mercede coronæ,
Rex humilis, docilis, scius, & pius, inclytus iste
Sollicitè, nitidè, tacitè, placidè (bone Christe)
Vult seruire tibi perficiendo sibi.
Ornat mores, spernit flores, lucis amator
Gliscens multùm, Christi cultum latificare
Ecclesiam nimiam nimio studio fabricauit,
Hæc illæsa manus quæ fundamenta locauit
Hic septingentis annis terra cumulatus
Christi clementis instinctibus inde leuatus
Isto sub lapide nunc iacet ipse, vide.
Atque domum Christo quia mundo fecit in isto
Nunc pro mercede cæli requiescit in æde.
Respice mortalis promissio sit tibi talis,
Accipies si des, nil capies nisi des.

Es Christo qualis, Christus erit tibi talis.
Dapsilis esto sibi, largus eritque tibi.
Effectus non affectus si reddere possis
Debet censeri; si nihil reddere possis
Tunc bonus affectus pro facto debet haberi.
Sicut de lignis per aquam depellitur ignis
Sic mala commissa fiunt donando remissa,
Reddet ad vsuram quod quis dat nomine Christi,
Nam vitam puram pro paruo dat Deus isti.

Præfatus quidem Rex Sebertus obijt vltimo die Iulij Anno Domini 616. cuius vxor nomine Æthelgoda ante ipsum Sebertum diem suum claudens extremum, videlicet 13. die Septembris, Anno Domini 615. cum ipso Seberto viro suo vt prædiximus in ipsa Ecclesia quam ipse fundauerat in Sarcophagis plumbeis honorabiliter est sepulta.

EDwardus Rex Angliæ ob singularem pietatem in Confessorum numerum relatus, filius erat Regis Æthelredi pensionem annuam 4000. l. *Dangelt* dictam Anglis remisit. Legatos (vt scribit Math. Westm.) Romam ad Damasum Papam misit, vt à voto absolueretur, vouerat enim Romam ire si paterna regna adipisceretur. Quem Papa à voto absoluens, rescripsit, vt expensas quas ad iter parauerat, in pauperes erogaret, & Cœnobiũ in honorem Sancti Petri, aut nouum construeret, aut vetus emendaret. Reuertentibus itaque legatis, Vlfino quodam Monacho persuadente, & totius regni consilio approbante, Westmonasterium restaurauit. Obijt anno 1066. & ibidem honorificè sepelitur in tumulo marmoreo tessellato & varietate colorum splendido in medio capellæ cum his versibus.

Omnibus insignis virtutum laudibus heros,
Sanctus Edwardus Confessor, Rex venerandus,
Quinto die Iani moriens super æthera scandit.

SVRSVM CORDA.

Moritur, Anno Dom. 1065.

EDitha Regina Angliæ, filia Goodwini Comitis Cantij vxor Sancti Edwardi Regis & Confessoris, fœmina summa pietate & modestia. Edwardus coniux (vti refert Matthæus Westm.) hanc Editham nec thoro remouit, nec virili more cognouit, sed an odio patris, vel amore castitatis, id fecerit incertum. Sunt qui asserunt Regem sanctissimum de genere proditoris hæredes qui sibi succederent noluisse procreare. Conditur à Boreali parte sepulchri Sancti Edwardi.

MAtildis Regina Angliæ, filia Malcolmi Regis Scotorum & vxor Henrici primi, cui peperit Guilielmum, Richardum & Mariam qui perierunt naufragio, & Matildem Augustam quæ fuit vxor Henrici quinti Cæsaris Augusti & mater Regis Hen. secundi. Hæc Regina (vt refert Guiliel. Malmesburiensis) quadragesimali tempore quotidie Westmonasterium adibat, nuda pedibus & cilicio induta. Obijt 1118. Sita sine tumulo est ab australi parte Sancti Edwardi.

HEnricus tertius Angliæ Rex, &c. filius Iohannis Regis ex Isabella filia Comitis Engolismensis, Princeps omni pietate, & virtutis laude florentissimus anno 1220. incepit nouum opus Capellæ B. Mariæ Westm. & ipse primum lapidem posuit, & anno 1245. Conuentualem Ecclesiam B. Petri maiori ex parte dirui fecit, & 8. post die, vz. Apostolorum Petri & Pauli inchoans, vt decentiorem construeret & ampliorem. Contulit etiam eidem Ecclesiæ regalia dona in pallijs, gemmis & vasis vt omnium Ecclesiarum Cisalpinarum ditissima esset. E viuis cessit 1272. xi. Kalend. Decemb. cum regnasset annos 56. dies 18. Et Westmon. (inuitis Templarijs, qui corpus regium vendicabant) magnifico & sublimi sepulchro quod Rex Edwardus filius Iaspidibus, Ophiticis, &c. quæ è Gallia attulerat plurimum ornauit, ad boreale latus capellæ requiescit cum his inscriptionibus.

Tertius

In Capella Regum.

Tertius Henricus iacet hic pietatis amicus,
Ecclesiam struxit istam, quam post renouauit
Reddet ei munus qui regnat trinus & vnus.

Tertius Henricus est templi conditor huius.

DVLCE BELLVM INEXPERTIS.

The friend of pitie and almes deed,
Henrie the Third whilome of England King,
Who this Church made, and after his meed
Againe renewed into his faire building:
Now resteth here which did so great a thing.
He yeld his meed that Lord of Deitie
That as one God, raignes in persons three.

EDwardus primus Rex Angliæ, Dux Normanniæ & Aquitaniæ, Dominus Hiberniæ filius Regis Henrici tertij ex Aleonora filia Comitis Prouinciæ, duxit in vxorem Aleonoram filiam Ferdinandi III. Regis Castiliæ & Legionis, Scotos debellauit, Beruicum expugnauit. Obtulit B. Edwardo in Ecclesia Westmonasteriensi regalia regni Scotiæ, videlicet Solium inaugurationis, Sceptrum aureum cum corona, Anno 1307. mortem obijt & ad caput patris situs est in tumulo marmoreo cum hoc Epitaphio.

Mors est mœsta nimis magnos quæ iungit in imis,
Maxima mors minimis, coniungens vltima primis;
Nullus in orbe fuit homo viuens nec valet esse
Qui non morte ruit; est hinc exire necesse.
Nobilis & fortis, tibi tu confidere noli,
Omnia sunt mortis, sibi subdit singula soli,
De mundi medio magnum mors impia mouit,
Anglia præ tedio satis anxia plangere nouit:
Corruit Edwardus vario veneratus honore,
Rex nuper vt Nardus fragrans virtutis odore,
Cor de Leopardus, inuictus & absque pauore

Ad

In Capella Regum.

Ad tixem ardua discretus & euharitate,
Viribus armorum quasi gigas arduus gessit,
Colla superborum prudens per prælia pressit,
Inter Flandrenses fortuna sibi benè fuit,
Vt quoque Wallenses & Scotos suppedit mit,
Rex bonus absque pari strenuè sua regna regebat:
Quod natura dare potuit honestatis habebat,
Actio iustitia, pax regni sanctio legis,
Et fuga negotia præcurrunt præcordia Regis:
Gloria tota ruit, Regem caput hæc modo fossa,
Rex quandoque fuit, manet nil nisi pulvis & ossa,
Filium ipse Dei quem corde colebat, & ore,
Gaudia fecit ei nullo permixta dolore.

Dum vixit Rex & valuit sua magna potestas,
Fraus latuit, pax magna fuit, regnauit honestas.

Edwardus primus Scotorum malleus hic est.
PACTVM SERVA.

Death is too dolefull which doth come
The high estate full lo:
Which coupleth greatest things with least,
And last with first also.
No man hath beene in world aliue,
Nor any may there be
Which can escape the dint of death,
Needes hence depart must we.
O Noble and victorius man,
Trust not vnto thy strength;
For all are subiect vnto death,
And all must hence at length.
Most cruell fate from worldly stage
Hath rest a worthie wight:

In Capella Regum.

For whom all England mourned loude
To see his dolefull plight:
Edward is dead, which was adornde
With diuers graces here,
A King of fragrant Nardus light,
A gracious princely peere.
In hars the which was Lybard like,
Right puissant voide of feare;
Most slow to strife, discreete, and wise,
And gracious euery where.
In armes a Giant fierce and fell,
Attempting famous fatis;
Most prudent did subdue the proud
By feate of martiall acts:
In Flanders fortune gaue to him
By lot right good successe,
In Wales he wanne: the Scottish rout
With armes he did suppresse.
This King without his like aliue
Did firmely guide his land:
And what good nature could conceiue,
He had it plight at hand.
He was in Iustice and in peace,
Excelling: Lawes tooke place,
Desire to chase all wicked workes
Did hold this Kings good grace.
He now doth lie intombed here,
Which furthered each good thing:
Now nought he is but dust and bones,
Which was a worthie King.
The verie sonne of God whom erst
This King did loue right deere,
Hath giuen to him immortall blisse,
For his good liuing heere.

Otherwise.

Otherwise.

Whilst liu'd this King by him all things
Were in most godly plight:
Prand lay had great peace was kept,
And honestie had might.

ÆLeonora Regina Angliæ, vxor prima Edwardi primi, sola filia Ferdinandi tertij regis Castellæ & Legionis ex Ioanna coniuge sua secunda, hærede Guidonis Comitis Pontiui. Huius iure Comitatus Pontiui deuolutus est ad Reges Angliæ, mater fuit Edwardi secundi, è vita excessit 1293. & ad pedes Henr. Tertij, in sepulchro marmoreo cum imagine ærea inaurata cum his versibus iacet.

Nobilis Hispani iacet hic soror inclyta Regis,
Eximij consors Aleonorathori
Edwardi primi Wallorum principis vxor,
Cui pater Henricus Tertius Anglus erat.
Hanc ille vxorem gnato petit omine princeps
Legatis munus suscipit ipse bono.
Alfonso fratri placuit felix Hymenæus,
Germanam Edwardo nec sine dote dedit,
Dos præclara fuit nec tali indigna marito,
Pontiuo Princeps manere dives erat.
Fœmina consilio prudens, pia prole beata,
Auxit amicitijs, auxit honore virum.

DISCE MORI.

Queene Elenor is here interr'd,
A woorthie noble Dame,
Sister vnto the Spanish King,
Of royall blood and fame.
King Edwards wife first of that name,
And Prince of Wales by right:
Whose father Henrie iust the Third,
Was sure an English wight,

Who crau'd her wife, vnto his sonne
The Prince himselfe did goe:
On that Embassage luckily
Archbiese with many more.
This knot of linked marriage,
Her brother Alphonse lik'd;
And so tweene sister and this Prince,
The mariage vp was strick'd.
The dowrie rich and royall was,
For such a Prince most meete:
For Pontine was the mariage gift,
A dowrie rich and great.
A woman both in counsell wise,
Religious, fruitfull, meke,
Who did encrease her husbands friends,
And larg'd his honor eke.

HEnricus quintus Rex Angliæ, filius Henrici quarti Gallos multis prælijs deuicit, tandem Regens Galliæ creatus. Duxit in vxorem Katherinam filiam Caroli sexti Regis Franciæ, ex quo suscepit Henricum Sextum. Obijt, Anno 1422. in suprema parte capellæ regiæ cum statua argenteis laminis obtecta, quæ iam pridem sacrilegio sublatæ fuerunt, cum his carminibus sepultus:

Gallorum mastix iacet hic Henricus in vrna,
DOMAT OMNIA VIRTVS.
Pulchra virumque suum sociat tandem Katherina.

O mercifull God what a Prince was this,
Which his short time in Martiall acts spent,
In honor of conquest that wonder to me is,
How he might compasse such deedes excellent,
And yet for that his minde nothing detent,

All ghostly health for his soule to prouide,
Out of this world ere he fatally should slide.

So though I had Tully his eloquence,
Or of Seneca the graue grauitie,
Or of Salomon the perfect sapience,
Or the sweete Ditties of Diuine Calliope;
Yet might I not in prose or other Ditties
Accordingly aduance this Princes his fame,
Or with due honor to enhance the same.

Considering his acts, wherof parcell appeare,
In this rude worke with many more left vnto
The time also was lesse then I am yeere
That he so shortly brought all things about,
By diuine grace further edent of doubt,
That mightfull Lord he holpe his ghostly knight,
With grace and honor to passe this worlds sight:

And to haue reward double, and condigne
And first for martiall acts by him donne,
To be aduanc'd among'st the worthies nine,
And for his vertues vs'd by him eft soone,
With many good deeds which he on earth had donne:
Aboue the Hierarchies, he is I trust now stall'd,
That was in earth King of Kings call'd.

KAtharina Valesia filia Caroli sexti Regis Francorum vxor Henrici quinti, quo mortuo, cepit in maritum Oenum Theodorum nobile Cambrobritannum qui genus suum ad Cadwalladrum referebat, cui peperit Edmundum Comitem Richmondiæ, Gasparem Ducem Bedfordiæ & alium qui suscepit Monachi habitum Westmonast: Morte sublata est 1438. Et vna cum Henrico quinto sepulta fuit, cuius iam corpus in loculo inhumati iacet iuxta maritum.

Hic

Hic Katherina iacet Francorum filia Regis,
Hæres & regni Carole Sexte tui,
Henrici quinti thalamo bis læta iugali,
Nam sic vir duplici clarus honore fuit.
Iure suo Anglorum, Katherine iure triumphans
Francorum obtinuit ius, decus imperij.
Grata venit latis felix Regina Britannis,
Perque dies celebrant quatuor ore Deum.
Edidit Henricum gemebunda puerpera Regem,
Cuius in imperio Francus & Anglus erat,
Non sibi nec Regno felici sidere natum,
Sed patri & matri religione parem.
Post ex Owino Tidderotertia proles,
Nobilis Edmundum te Katherina beat,
Septimus Henricus quo non præstantior alter
Filius Edmundi gemma Britanna fuit.
Felix ergo vxor, mater ter, filia felix,
Atq; Avia hæc felix terque quaterque fuit.

OTIVM FVGE.

Here lies Queene Katherine clos'd in graue,
The French Kings daughter faire:
And of thy kingdome Charles the Sixt
The true redoubted heire.
Twise ioyfull wife in maryia gematcht,
To Henrie Fift by name:
Becauſe through her he nobled was,
And ſhyn'd in double fame,
The King of England by deſcent,
And by Queenes Katherines right
The Realme of Fraunce he did enioy,
Triumphant King of might.

K

In Capella Regum.

A happie Queene to Englishmen
She came right gratefull here:
And fower daies space they honored God,
With mouth and reuerend feare.
Henrie the Sixt, this Queene brought forth,
In painfull labours plight,
In whose Empire a Frenchman was,
And eke an Englishwight.
Vnder no luckie planet borne,
Vnto himselfe, nor throne:
But equall with his parents both,
In pure religion.
Of Owen Tidder after this,
Thy next sonne Edmund was,
O Katherine a renowned Prince,
That did in glorie passe.
Henrie the Seuenth a Brittaine pearle,
A gemme of Englands ioy,
A peereles Prince was Edmunds sonne,
A good and gracious roy.
Therefore a happie wife this was,
A happie mother pure:
Thrise happie childe, but grandame she,
More then thrise happie sure.

EDwardus tertius Rex Angliæ, &c. Filius Edwardi secundi ex Isabella Philippi Pulchri Regis Franciæ filia, vir bellicosissimus, cum enim vxoris fratres è vita cessissēt, non relictis liberis masculis, & Galli prætenderent legem suam Salicam, quo minùs materno iure succederet, bellum illis denuntiat quod acerrimè gessit. Caletos expugnauit, Aquitaniam & Normanniam armis recuperauit, Ioannem Regem Franciæ, & Dauidem Scotiæ bello cepit, captiuos detinuit, Insignia & titulum Franciæ sibi ascripsit, & cum

cum triumphator annos 50. regnasset, mortem obijt 1377. & in australi Capellæ Regiæ parte cum imagine ærea, his versibus inscriptis iacet.

Hic decus Anglorum, flos Regum præteritorum,
Forma futurorum, Rex clemens, pax populorum,
Tertius Edwardus regni complens Iubileum
Inuictus Pardus, pollens bellis Machabæus,
Prosperè dum vixit regnum pietate remixit,
Armipotens rexit iam cœlo cælice Rex sit.

Tertius Edwardus fama super æthera notus.

PVGNA PRO PATRIA.

In vtraque parte huius sepulchri sunt omnes filij & filiæ huius regis ære solido expressi. In dextra parte Edw. Princeps Walliæ, Iohanna de *la Tower* data Regis Hispaniæ, Leonellus Dux Clarenciæ, Edm. Dux. Eboraci, Maria Ducissa Britanniæ. & Willielmus de Hatfield. In parte sinistra Isabella domina de Couey, Willielmus de Windsor, Iohannes Dux Lancastriæ, Blanchia de Turri London. Margeria Comitissa de Penbroke, & Thomas Dux Glocestriæ.

Ensis quo Edwardus ille III. in bello vti solitus ad eius sepulchrum ostenditur.

Of Englisſh Kings here lies the beautifull flower,
Of all before passed, and a mirrour to them shall sue:
A mercifull King of peace conservator,
The Third Edward: the death of whom may rue
All Englisſh men, for he by knighthood due
Was Libarde inuict, and by feate Martiall
To worthie Machabe in vertue pere gall.

PHilippa Regina Angliæ vxor Edwardi tertij filia Guilielmi Bauari Comitis Hannoniæ summa pietate mulier, & nobilissimæ prolis mater. Obijt 1369. & ad pedes Edwardi conjugis sita est in tumulo speciosо cum imagine ex Alabastrite his additis versiculis.

Guilielmi

In Capella Regum.

Guilielmi Hannonis soboles postrema Philippa,
Hic rosseo quondam pulchra decore iacet.
Tertius Edwardus Rex ista coniuge lætus
Materno suasu nobiliumque fuit,
Frater Iohannes Comes Mauortius heros,
Huic illam voluit consociare viro.
Hæc iunxit Flandros, coniunctio sanguinis Anglis,
In Francos venit hinc Gallica dira lues.
Dotibus hæc raris viguit Regina Philippa,
Forma præstanti, Relligione, fide.
Fœcunda nata est proles numerosa parenti,
Insignes peperit magnanimosq; duces.
Oxonij posuit studiosis optima nutrix
Regineas ædes, Palladiamque scholam.

Coniux Edwardi iacet hic Regina Philippa.

Disce vivere.

Faire Philip William Hennaldes childe,
And yoongest daughter deere,
Of roseat hue and beautie bright,
In toombe lies hilled heere.
Edward the Third through mothers will
And Nobles good consent
Tooke her to wife, and ioyfully
With her his time he spent.
His brother Iohn a marriall man
And eke a valiant knight,
Did lincke this woman to this king,
In bonds of marriage right.
This match and mariage thus in blood,
Did binde the Flemings sure
To Englishmen, by which they did
The Frenchmens wracke procure.

In Capella Regum.

This Philip flowred in gifts full rare,
And treasures of the minde:
In beautie bright, Religion, faith,
To all and each most kinde.
A fruitfull mother Philip was,
Full manie a sonne she bred,
And brought foorth manie a woorthie knight,
Hardie and full of dred.
A carefull nurse to Students all,
At Oxford she did found
Queenes Colledge she, dame Pallas schoole,
That did her fame resound.

LEARNE TO LIVE.

Circumpositæ verò sunt circa hunc tumulum imagines cum suis armis horum principum, vt in veteri manuscripto libro habetur. Ad pedes, Rex Nauarræ, Rex Bohemiæ, Rex Scotiæ, Rex Siciliæ, & Rex Hispaniæ. Ad caput, Guiliel. Comes Hannoniæ pater eiusdem Reginæ, Iohannes Rex Franciæ, Edwardus tertius Rex Angliæ maritus eiusdem Reginæ, Lodwicus Imperator, & Edwardus Princeps Walliæ primogenitus filius. In sinistro latere tumbæ, Iohanna Regina Scotiæ, Iohannes de *Eltham* Comes Cornubiæ, Iohanna Principessa Walliæ, Leonellus Dux Clarentiæ, Isabella Comitissa Bedfordiæ, Iohannes Dux Lancastriæ, Iohanna Ducissa Clarentiæ, Edmundus Comes Cantabrigiæ, Iohanna Ducissa Lancastriæ, Thomas Comes Buckinghamiæ. In dextra parte mater eiusdem Reginæ, Imperatrix, frater eiusdem Reginæ, Marcus Dux Geldriæ, Æleonora Ducissa Geldriæ, Iohānes Comes Hannoniæ, Maria Ducissa Britanniæ, Lodowicus Dux Bauariæ, Comitissa Penbrochiæ, Carolus filius Regis Franciæ, Dux Brabantiæ.

RIchardus secundus Angliæ & Franciæ Rex, Dominus Hiberniæ, filius Edwardi Principis Walliæ ex Iohanna filia Comitis Cantij, aulam Westmonasterienſem

sterienſem inſtaurauit, cùm regnaſſet annos 22. anno 1399. ſpoliatus eſt regno ab Henrico Lancaſtrenſi, & non multò pòſt interfectus, & Langleiæ inter Dominicanos ſepultus. Poſteà anno 1414. delatum eſt eius corpus Weſtmon. vbi (vti habet Th. Walſingham) regali ſepulchro impoſitis eius & vxoris imaginibus ex ære inaurato conditur, non ſine maximis impenſis Henrici quinti, qui fatebatur ſe tantum illi debere quantum patri. Tumulo inſcribuntur hi verſiculi Rythmici.

Prudens & mundus Richardus iure ſecundus,
Per fatum victus jacet hic ſub marmore pictus.
Verax ſermone fuit, & plenus ratione:
Corpore procerus, animo prudens vt Homerus.
Eccleſiæ fauit, elatos ſuppeditauit.
Quemuis proſtrauit regalia qui violauit,
Obruit hæreticos, & eorum ſtrauit amicos:
O clemens Chriſte, tibi deotus fuit iſte,
Votis Baptiſtæ ſalues quem protulit iſte.

Hic iacet immiti conſumptus morte Richardus.
FVISSE FABLICRM MISERRIMVM.

Perfit and prudent, Richard by right the Second,
Vanquiſhed by fortune, lies here now grauen in ſtone,
True of his word, and thereto well reſound,
Seemely in perſon and like to Homer, as one
In worldly prudence, and euer the church in one
Vpheld and fauoured, & caſting the proud to ground
And all that would his royall ſtate confound.

ANna Regina Angliæ, Vxor prima Richardi ſecundi filia Wenceſlai Regis Bohemiæ, & Imperatoris Germanorum, obijt 1394. & Weſtmonaſterij vnà cum viro ſepelitur, cum his Epitaphijs.

Sub petra lata nunc Anna iacet tumulata,
Dum vixit mundo Richardo nupta secundo,
Christo deuota fuit hæc facilis, bene nota
Pauperibus prona semper sua reddere dona,
Iurgia sedauit, & prægnantes relenauit,
Corpore formosa, vultu mitis, speciosa
Præbens solamen viduis, ægris medicamen.
Anno milleno, ter centum, quarto nonageno,
Julij septeno mensis migrauit amæno.

Hoc iacet Anna loco Brixonum redimita corona,
Cui vir Richardus iure secundus erat:
Cui pater illustris gnata, genereque superbus,
Roma ter felix imperator erat.
Wenceslaus illam magna comitante caterua,
Landinum missa lætus quandoque pater:
Cuius in aduentu ludi, spectacula fiunt,
Regali pompa, regia virgo venit:
Sed bona sunt hominum tenui pendentia filo,
Reges, Reginas mors capit, omne rapit.
Hæc Regina fuit magna de stirpe Quiritum,
Omnibus illa fuit fœmina chara viris.
Larga colorati virtutum splendida gemmis,
Nunquam læta parens, nam sine prole iacet.

FORMA FRAGILIS.

Queene Anne Richard the Seconds wife,
Lieth buried in this place:
Adorned with the Brittaines crowne,
With whom she found much grace.
Whose noble Sire of daughter proud,
Of sonne in law full glad,

Of Rome thrise happie Emperor was,
And that large Empire had.
Wenceslaus so call'd by name,
Who thus in ioyfull plight
Sent her to London guarded well,
With valiant men of might.
Against whose comming plaies were made,
And sights and shewes were seene,
With Princely pompe to gratifie
This noble virgin Queene.
But all mens treasures last not long,
They hang but on a twine,
Or slender thread: death Kings and Queenes
Doth all catch vp in fine.
This Queene was of the royall race
Of Romanes by descent:
Of all belou'd, most deare to most,
In honor reluecent.
Full liberall and bountifull,
Adorn'd with vertues rare:
No childe she had but issuelesse,
She lies without such care.

FAVOVR FADETH.

MArgareta illustrissimi Regis Angliæ & Franciæ Domini Edwardi quarti & Dominæ Elizabethæ Reginæ Serenissimæ consortis eiusdem filia, & quinta proles, quæ nata fuit 19. die mensis Aprilis anno Domini 1472. & obijt 11. die Decembris, cuius animæ propitietur Deus. Amen.

Nobilitas & forma, decorque, tenella iuuentus
Insimul hîc ista mortis sunt condita cista,
Vt genus & nomen, sexum, tempus quoque mortis,
Nescias cuncta tibi manifestat marga sepulchri.

Thomas

In Capella Regum.

THomas de *Woodstocke* Dux Gloceſtriæ, filius Sextus Edwardi Tertij vir ſumma nobilitate & authoritate, quem Rex Richardus Secundus eius ex fratre nepos improuiſò vi et armis cepit & Caletum miſit, vbi indicta cauſa capite truncatus erat 1397. Iacet ſub marmore ære ornato in pauimento iuxta patrem.

ECCE NVNC IN PVLVERE DORMIO.

HEnricus filius Richardi Regis Romanorum & Comitis Cornubiæ, à terra ſancta rediens dum Miſſæ aſtaret Viterbij in Italia, à Simone & Guidone filiis Simonis Montisfortis Comitis Leiceſtriæ interfectus erat, 1269. Oſſa eius ſepulta ſunt in Monaſterio de Hailes, & cor iuxta feretrum Sancti Edwardi Weſtmonaſterij collocatur. Matth. Weſtmonaſt.

IOannes & Margareta filij Gulielmi de Valentia Comitis Pembrochiæ, ſiti ſunt inter ſepulchra Sancti Edwardi & Henrici quinti.

IOannes de Waltham Epiſcopus Sarisburienſis & Regis Theſaurarius, ſepultus in capella Regum iuſſu Regis Richardi Secundi, ſub marmore in pauimento.

Elizabetha filia Henrici Septimi iacet ad pedes Henrici Tertij in Sepulchro nigro marmoreo, cum hac inſcriptione.

ELizabetha illuſtriſſimi Regis Angliæ, Franciæ & Hiberniæ Henrici Septimi, & Dominæ Elizabethæ Reginæ ſereniſſimæ conſortis ſuæ filia & ſecunda proles, quæ nata fuit ſecundo die Menſis Iulij anno Domini, 1498. & obijt decimo quarto die menſis Septembris, anno Dom. 1592, Cuius animæ propitietur Deus. Amen.

Hîc poſt fata iacet proles regalis in iſto
Sarcophago, iuuenis, nobilis Eliſabeth,
Princeps

In Capella Regum.

Princeps illustris Henr. Sept. filia Regis
Quæ bini regni floridæ sceptra tenet,
Atropos hanc rapuit sæuissima nuncia mortis,
Sit super in cælo vita perennis ei.

Solium Regni Scotici.

REx Edwardus Primus cùm deuictis Scotis triumphator 1297. redijsset sceptrum & coronam Regum Scotiæ, vnà cum solio in quo Scotorum Reges inaugurari solebant in Ecclesia Weitmonasterienſi Deo obtulit. Quod quidem solium adhuc in hac Regia Capella seruatur cùm Saxo Iacobi, vt vocant, impositò, & tabella pensili cum his versibus.

Si quid habent veri vel Chronica, cana fidesue,
Clauditur hac cathedra nobilis ecce lapis.
Ad caput eximium Iacob quondam Patriarcha
Quem posuit cernens numina mira poli;
Quem tulit ex Scotis spolians quasi victor honoris,
Edwardus Primus, Mars velut armipotens,
Scotorum domitor, noster validissimus Hector,
Anglorum decus, & gloria militia.

In magna & Regia Capella Henrici Septimi.

HEnricus Septimus Rex Angliæ & Franciæ, Hiberniæque Dominus, filius primogenitus Edmundi Comitis Richmondiæ, ex Margareta filia & hærede Ioannis Ducis Somersetì, cùm Richardum tertium vita & regno iusto prælio ad *Bosworth* priuasset, in Regem inauguratus erat 1485. & cùm præfuisset annos 23. consopitis grauissimis illis dissidijs inter familiam Lancastrensem & Eboracensem piè in Domino obdormuit 1509. & in hac quam magnificè extruxit capella cum Elizabetha vxore in speciosissimo sepulchro ex solido ære intra æreum sacellum conditur cum his versibus in ambitu.

Septimus

In magna & Regia

Septimus Henricus tumulo requiescit in isto
Qui Regum splendor, lumen & orbis erat;
Rex vigil, & sapiens, comes, virtutis amator,
Egregius forma, strenuus at q; potens
Qui peperit pacem regno, qui bella peregit
Plurima, qui victor semper ab hoste redit:
Qui natas binis coniunxit Regibus ambas
Regibus & cunctis fœdere iunctus erat.
Qui sacrum hoc struxit templum statuit q; sepulchrũ
Pro se, proque sua coniuge, prole, domo.
Lustra decem at q; annos tres plus complenerat annis:
Nam tribus octenis regia sceptra tulit.
Quindecies Domini centenus fluxerat annus
Currebat nonus, cum venit ara dies,
Septima ter mensis lux tunc fulgebat Aprilis
Cum clausit summum sancta corona diem.
Nulla dedere prius tantum tibi sæcula Regem
Anglia, vix simulem posteriora dabunt.

HIC IACET HENRICVS EIVS NOMINIS SEPTIMVS, ANGLIAE QVONDAM REX, EDMVNDI RICHMONDIAE COMITIS FILIVS, QVI DIE XXII. AVGVSTI REX CREATVS STATIM POST APVD WESTMONASTERIVM DIE XXX. OCTOBRIS CORONATVS, ANNO DOMINI, 1485. MORITVR DEINDE XXI. DIE APRILIS, ANNO AETATIS LIII. REGNAVIT ANNOS XXIII. MENSES 8. MINVS VNO DIE.

In ipso tumulo hæc leguntur sub imagine Regis:

Septimus hic situs est Henricus gloria Regum
Cunctorum, ipsius qui tempestate fuerunt,
Ingenio atque opibus gestarum & nomine rerum,
Accessere quibus natura dona benigna:

Frontis,

Capella Henrici Septimi.

Frontis honos, fanes magnifica, heroica forma;
Iunctaque ei fœmineæ conjux, perpulchra, pudica,
Et fœcunda fuit, felices prole parentes,
Henricum quibus octauum terra Anglia debet.

Ex alia parte sub imagine Reginæ.

HIC IACET REGINA ELIZABETHA EDWARDI QVARTI QVONDAM REGIS FILIA, EDWARDI QVINTI REGIS QVONDAM NOMINATI SOROR: HENRICI SEPTIMI OLIM REGIS CONIVX, ATQVE HENRICI OCTAVI REGIS MATER INCLYTA. OBIIT AVTEM SVVM DIEM IN TVRRI LONDONIARVM DIE II. FEBR. ANNO DOM. 1502. 37. ANNORVM ÆTATE FVNCTA.

In tabula pensili.

Eulogium pro suorum temporum conditione tantis principibus non indignum, per Skeltonida laureatum Oratorem Regium.

Huc pia Calliope propera mea casta puella,
Et mecum resona carmina plena Deo:
Septimus Henricus Britonum memorabilis heros,
Anglica terra tuus magnanimus Priamus.
Attalus hic opibus, rigidus Cato, clarus Acestes
Sub gelido clausus marmore iam recubat.
Sic honor omnes, opes, probitas, sic gloria Regum,
Omnia mutabunt mortis ad imperium.
Anglia num lacrimas? rides, lacrimare quid obstas?
Dum vixit, lacrimas: Dum moritur, lubilas,

Tanta tamen penses, dum vixerat Angligenenses
Vibrabant enses: bella nec vlla timent.
Vndique bella fremunt nunc, vndiq; pralia surgunt:
Noster honor solus filius ecce suus.
Noster honor solus, qui pondera tanta subire
Non timet: intrepidus arma gerenda vocat.
Arma gerenda vocat, Superi sua cœpta secundent
Vt quatiat Pallas ægida sæpe rogat:
Sors tamen est versanda diù, sors vltima belli
Mirmidonum Dominus Marte silente ruit.
Et quem non valuit, valida superare sub armis
Mars: tamen occubuit insidijs Paridis:
Nos incerta quidem pro certis ponere rebus
Anguit, & prohibet Delius ipse pater.
Omnia sunt hominum dubio labentia fato,
Marte sub incerto militat omnis homo:
Omne decus nostrum, nostra & spes vnica tantùm,
Iam bene qui regnat, hunc Iouis vmbra tegat.
Vt quamuis mentem labor est inhibere volentem,
Pauca tamen liceat dicere pace sua;
Pace tua liceat mihi nunc tibi dicere pauca
Dulce meum decus, & sola Britanna salus.
Summa rei nostræ remanet, celeberrime Princeps,
In te præcipuo qui modò sceptra geris.
Si tibi fata fauent, faueant precor atque precabor,
Anglia tunc plaude, sin minus, ipsa Vale.

POLICRONITVDO BASILEOS.

Tetrastichon vericatis.

Fœlix qui bustum formasti Rex tibi cuprum,
Auro sit tectus fueras, fueras spoliatus,
Nudus prostratus, tanta est rabiosa cupido
Vndique nummorum: Rex pace precor requiescas,

Athen.

Capella Henrici Septimi.

Orator Regius Skeltonis laureatus in singulare meritissimumque præconium nobilissimi Principis Henrici Septimi nuper strenuissimi Regis Angliæ, hoc Epitaphium edidit. Ad sinceram contemplationem Reuerendi in Christo patris ac Domini, Domini Iohannis Islippe Abbatis Westmonasteriensis optimè meriti, Anno Dom. 1512. pridie Diui Andreæ Apostoli, &c.

In altera tabula pensili.

Tristia Melpomenes cogor modò plectra sonare,
Hos Elegos foueat Cynthius ille meos.
Si quas fata mouent lachrimas: lacrimare videtur,
Iam bene maturum si bene mente sapis.
Flos Britonum, Regum speculum, Salomonis imago,
Septimus Henricus mole sub hac regitur.
Punica (dum regnat) redolens rosa digna vocari,
Iamiam marcescit ceu lenis vmbra fugit.
Multa nouercantis fortunæ, multa fauentis,
Passus: & infracti tempus vtrunque tulit.
Nobilis Anchises, armis metuendus Atrides,
Hic erat: hunc Scotus Rex timuit Iacobus.
Spiramenta animæ vegetans dum vescitur aura,
Francorum populus comticuit pauidus.
Immensas sine dimitias cumulasse quid horres?
Ni cumulasses opes forte Britanne tuas.
Vrgentes casus tacita si mente volutes:
Vix tibi sufficeret aurea ripa Tagi.
Ni sua te probitas consulta mente laborans
Rexisset satiùs, vix tibi tuta salus.
Sed quid plura cano: meditans quid plura voluto,
Quisque vigil sibi sit, mors sine lege rapit:
Ad dominum qui cuncta regit pro principe tanto,
Funde preces quisquis carmina nostra legis.

Refrigerij ſedem quietis beatitudinem, luminis habeat claritatem. Amen.

EDwardus ſextus Angliæ, Franciæ & Hiberniæ Rex, &c. filius Henrici Octaui ex Iana Seymour, coronatus erat 28. Ianuarij 1546. immatura morte, bonis omnibus præreptus 6. Iulij 1553. obijt; ad caput Aui Henrici Septimi requieſcit, ſub altari ex ære deaurato, & artificioſè elaborato.

MAria Angliæ, Franciæ & Hiberniæ Regina, filia Henrici Octaui ex Katharina Ferdinandi Hiſpaniarum Regis filia, ſucceſſit fratri Edwardo 1553. Romanam religionem quam pater & frater profligârant, reſtituit, Philippo Hiſpaniarum regi nupſit, & cùm regnâſſet annos 5. è viuis exceſſit 1558. Et in capella à Boreali parte ſepelitur.

MArgareta Comitiſſa Richmondiæ & Derbiæ, filia & vnica hæres Ioannis Ducis Somerſeti ex Margareta filia Domini Bellocampi ſiue Beauchamp de *Powicke*, Primùm nupta Edmundo filio Oeni Theodori cui peperit Henricum Septimum Angliæ Regem, & deinceps Edwardo Stanley Comiti Derbiæ, duo Collegia Chriſti videlicet & Iohannis Baptiſtæ ſtudioſis Cantabrigiæ erexit. Lectiones item duas Theologicas inſtituit vnam Cantabrigiæ, alteram Oxonij, & vbi Henricum Octauum ex filio nepotem coronari in regem vidiſſet, vitam cum morte commutauit 1509. & in capellæ auſtrali parte eius corpus requieſcit in tumulo ex lapide Lydio pulcherrimo, eius imagine ex ære inaurato impoſita cum hac Epigraphe.

MArgaretæ Richmondiæ Septimi Henrici matri, Octaui auiæ, quæ ſtipendia conſtituit tribus hoc cœnobio monachis, & doctori Grãmatices apud Wimborn, perque Angliam totam diuini verbi præconi; duobus item interpretibus literarum Sacrarum, alteri Oxonÿs, alteri Cantabrigiæ, vbi & Collegia duo Chriſto & Iohanni eius diſcipulo ſtruxit. Moritur an. Dom. 1509. tertio Calend. Iulÿ.

Capella Henrici Septimi.

In tabula pensili.

Elegia in serenissimæ Principis & Dominæ, Dominæ Margaretæ nuper Comitissæ de Derby, strenuissimi Regis Henrici septimi matris funebre ministerium per Skeltonida laureatum oratorem Regium 16. die mensis Augusti, Anno salutis 1516.

Aspirate meis Elegis pia turma sororum,
Et Margaretam collacrimate piam,
Hac sub mole latet Regis celeberrima mater
Henrici magni quem locus iste fouet,
Quem locus iste sacer celebri celebrat Poliandro,
Illum en genitrix hac tumulatur humo.
Cui cedat Tanaquil (Tirrus hãc super astra reportet)
Cedat Penelope carus Vlissis amor;
Hæc Abigail velut Hester erat pietate secunda,
Entres iam proceres nobilitate pares.
Pro Domina precor implora, pro principe tanta
Flecte Deum precibus qui legis hos apices,
Plura referre piget, calamus torpore rigescit,
Dormit Mæcenas, negligitur probitas:
Nec iuuat aut modicum prodest nunc vltima versu
Fata recensere (mortua, mors reor est)
Quæris quid decus est? decus est modo dicier hircus
Cedit honos hirco, cedit honorque capro.
Falleris ipse Charon, iterum surrexit Abyron,
Et Stygios remos despicit ille tuos.
Viuitur ex voto, mentis præcordia tangunt
Nulla sepulchra, ducum nec monumenta patrum,
Non regum, non vlla hominum labentia fato
Tempora, nec totiens mortua turba ruens.
Hinc statuo certè peritura parcere chartæ,
Seu Iuuenalis erat eximius Satyrus.

Distichon

In magna & Regia.

Distichon execrationis in fagolidoros.

Qui lacerat, violatue, rapit, præsens Epitoma,
Hunc laceret que vòret Cerberus absque mora.

Hanc tecum statuas Dominam precor ô Sator orbis,
Quo regnas rutilans Rex sine fine manens.

CALON AGATON CVM ARETA RE IN PA.

MArgareta Comitissa Leuenosiæ filia Archibaldi Dowglassi Comitis Angusiæ, ex Margareta dotaria Scotiæ Regina filia Henrici septimi Regis Angliæ, vxor autem Matthæi Stuarti comitis Leuenosiæ, cui peperit Henricum Dominum de Darly matrimonialem Scotiæ Regem & patrem Iacobi Sexti Scotorum Regis, Carolum Comitem Leuenosiæ aliosque liberos qui primis annis obierunt. Migrauit ex hac vita anno, 1578. Conditur in tumulo magnifico ex Alabastrite, cum his Epitaphijs.

MEMORIAE SACRVM.

MARGARETAE DOWGLASIAE, MATTHAEI STVARTI LEVENOSIAE COMITIS VXORI, HENRICI SEPTIMI ANGLIAE REGIS EX FILIA NEPTI, POTENTISSIMIS REGIBVS COGNATIONE CONIVNCTISSIMIAE, IACOBI SEXTI SCOTORVM REGIS AVIAE, MATRONAE SANCTISSIMIS MORIBVS ET INVICTA ANIMI PATIENTIA INCOMPARABILI. P.

Margareta potens virtute, potentior ortu
Regibus ac proauis nobilitata suis:
Inde Caledonijs, Australibus inde Britannis,
Edita principibus, principibusque parens.
Quæ mortis fuerant soluit lætissima morti,
Atque Deum petijt: nam fuit ante Dei.

Here lieth the Noble Ladie Margaret Countesse of Leuenox, daughter and sole heire of Archibalde Earle

of

of Anguise by Margaret Queene of Scots his wife that was eldest daughter to king Henrie the Seuenth, who bare vnto Matthew Earle of Leuenox her husband fower sonnes and fower daughters.

This Ladie had to her great grandfather King Edward the fourth; to her grandfather King Henrie the Seuenth; to her vnkle King Henrie the eight; to her cosen germaine King Edward the Sixt; to her brother King Iames of Scotland the Fifth; to her sonne King Henrie the First; to her grandchilde King Iames the Sixt.

Hauing to her great grandmother and grandmother two Queenes, both named Elizabeth; to her mother, Margaret Queene of Scots; to her aunte, Marie the French Queene; to her cosens germans, Marie and Elizabeth Queenes of England; to her neece and daughter in law, Marie Queene of Scots.

Henrie second sonne to this Ladie was King of Scots, and father to Iames the Sixt now King. This Henrie was murdered at the age of one and twentie yeeres. Charles her yoongest sonne was Earle of Leuenox father to the Ladie Arbell, he died at the age of one and twentie yeeres, and is here intombed.

CArolus eiusdem filius & Comes Leuenoſiæ qui duxit filiam W. Cauendiſſi Militis, è qua cùm Arbelam vnicam filiam ſuſcepiſſet, diem obiit, & in eadem cum matre crypta conditur, anno 1576.

In Boreali parte Sacrarij.

EDmundus Gibboſus, vulgò le *Crouchback* filius Regis Henrici tertij creatus erat à patre primus Comes Lancaſtriæ, &c. Qui ab Edwardo primo fratre ſuo germano in Vaſconiam miſſus, vbi cùm recepiſſet quædam Caſtra, anno 1297. Baionæ vitam

In Boreali parte Sacrarij.

vitam cum morte commutauit, & sexto post mense eius corpus in Angliam aduectum Westmonast. conditur in sepulchro ex solido saxo cum varijs armis depicto, & inaurato.

AVdomarus de Valentia Comes Pembrochiæ, filius Gulielmi de Valentia ex Ioanna filia Guarini de *Monte Canisio*, duxit in vxorem Mariam filiam Comitis Sancti Pauli in Gallia, quæ ad Rempub literariam promouendam Aulam Pembrochiensem Cantabrigiæ erexit. Situs est ad dicti Edmundi caput in perpulchra tumba depicta & inaurata.

AVelina Comitissa Lancastriæ mulier ea ætate forma super omnes singulari, filia Guilielmi de Fortibus Comitis Albæmarlæ, vxor fuit Edmundi Comitis Lancastriæ. Obijt sine liberis 1269. & maxima pars hæreditatis obuenit familiæ Lancastrensi. Iacet ad caput Audomari de Valentia in sepulchro è saxo depicto.

HEnricus primus filius Regis Henrici Octaui ex Katharina Hispanica, qui bimestris obijt, & ad ostium Capellæ regum requiescit.

In Australi parte Sacrarij.

ANna Regina vxor Richardi tertij filia Richardi Neuilli Comitis Warwicensis, obijt 1484. non sine veneni suspicione.

GValterus Wenlock Abbas Westmonasterienſis in australi parte mensæ Dominicæ.

ANna Cliuensis soror Guilielmi Ducis Cliuensium & Iuliacensium quam Rex Henricus Octauus repudiauit, cum duceret Katharinam Howardam, obijt 1557. Sita est in sepulchro nondum absoluto ad caput Regis Seberti.

In

In medio Sacrarij ante Mensam Dominicam.

Iohannes Leeke Archiepiscopus.

THomas Henley quondam Abbas Westmonast. à dextra parte Archiepiscopi.

THomas Clyfford miles præfectus Villæ Berwicensis, qui duxit Luciam filiam Anthonij Brown militis.

RIchardus Sudbury Abbas quidam Westmonasteriensis, à sinistra Archiepiscopi iacet.

RIchardus de *Ware* electus est Abbas Westmonast. & anno 1258. confirmatus est Romæ à Pontifice, vnde adduxerat opifices, & lapides porphiriticos, Iaspides & marmora de Thaso. Quibus ornauit aream in Sacrario ante mensam Dominicam, in cuius Boreali parte sepelitur. Obijt 1283. cùm præfuisset huic monasterio, annos 23. Sub opere tessellato cum hac inscriptione.

Abbas Richardus de Ware qui requieſcit,
Hic portat lapides, quos huc portauit ab vrbe.

Ante mensam Dominicam pauimentum est egregio artificio tessellatum è lapillis Ophiticis, Thasijs Porphyrijs &c. variegatum, & elaboratum cura Richardi de *Ware* Abbatis Westmon. anno salutis 1260. in quo circulis marmoreis æneis literis maiusculis inscribuntur hi versus de mundi duratione.

Si lector posita prudenter cuncta revoluat,
Hic finem primum mobilis inueniet,
Sæpes trina, canes & equos, homines, superaddas
Cervos & cornos, aquilas, immania cete
Mundi quodque sequens pereuntis triplicat annos,
Sphæricus Archetypũ globus hic mõstrat Macrocosmum,

In Capella Sancti Nicholai.

Christi milleno bis centeno duodeno
Cum sexageno subductis quatuor anno,
Tertius Henricus Rex, Vrbs, Odericus, & Abbas,
Hos compegere Porphyreos lapides.

In Capella Sancti Nicholai.

PHilippa filia Domini Mohun primùm nupta Domino filio Walteri siue *Fitzwalter*, secundò Iohanni Golofre militi, tertiò Edwardo Plantagenet Duci Eboraci qui cecidit in prælio ad Agincourt, à dextra ostij parte in sepulchro saxeo cum imagine peplo induta conditur.

ANna Somersetensis coniux illustriss. Principis Edwardi Ducis Somersetensis, filia præclari Equitis Edwardi Stanhop & suæ coniugis Elizabethæ filiæ Fulconis Bourchier Domini Fitzwarin: Obijt Kal. Maij 16. Die Paschali anno 1587. & magnificentissimo ex alabastrite sepulchro xxiiii pedes alto, affabrè ornato columnis è porphyro, Lydio &c. varijs signis celato, & inaurato, & sic inscripto.

Inclyta conditur hîc Anna Somersetensis Ducissa Charissima Coniux illustrissimi principis Edwardi Ducis Somersetensis, Comitis Hertfordiæ, Procomitis Bellicampi & Baronis Seymour, Garteriani ordinis Equestris celeberrimi sodalis, Edwardi Sexti Regis auunculi & gubernatoris, eiusque Regnorum, Dominiorum, ac subditorum protectoris dignissimi, exercituumque præfecti, & locum tenentis Generalis, Thesaurarij, & Comitis Marischalli Angliæ, Gubernatoris & Capitanei insularum de Garnesey, & Iersey, sub cuius prospero auspicio toties & tàm feliciter de Scotis Edinburgi, Lethæ, & Musselburgi prælio deuictis gloriosè triumphatur.

Heroina quidem natalium splendore illustrissima, vtpote

pote filia præclari Equitis Edwardi Stanhoppe, & suæ coniugis Elizabethæ filiæ Fulconis Bourchier Domini Fitzwarini à quo Bathoniæ Comites hodierni sunt orti. Filius verò is fuit Guilielmi Fitzwarini Baronis fratris germani Henrici Comitis Essexiæ, & Iohannis à Berneriis Dinastæ. Quos Guilielmus Oxinensis olim in Normannia Comes eorum genitor susceperat ex Anna filia & sola Hærede Thomæ de Woodstock Ducis Glouestriæ, junioris filij magni Regis Edwardi Tertij, & Aleonoræ consortis suæ cohæredis Humfredi decimi de Bohun, Comitis Herefordiæ, Essexiæ & Northamtoniæ, Constabularij Angliæ.

Pulchram marito numerosamque virinsque sexus prolem enixa est, Edwardum scilicet Hertfordiæ Comitem, Henricum, alterum Edwardum, Annam Warwicensem Comitissam, Margaretam, Iauam, Mariam, Katharinam, & Elizabetham, Et ad fatalem maturæ senectutis horam cum iam nonagenaria peruenisset, æterno numini spiritum firma in Christum fide placidè & suauiter reddidit XVI. Kalend. Aprilis die paschali Anno salutis 1587.

Edwardus filius Hertfordiæ Comes acerbo in officio sedulus, dulcissimæ parenti hoc monumentum non honoris ergò quo abundauit viua, & floresçit mortua, sed amoris causa pro munere extremo deuotissimè consecrauit.

Here lieth intombed the Noble Dutches of Somerset Anne, deare spouse vnto the renowned Prince Edwarde Duke of Somerset, Earle of Hertford, Vicount Beauchamp & Baron Seymour, companion of the most famous knightly order of the Garter, vncle to king Edward the Sixt, Gouernour of his Royall person, and most worthie protectour of all his Realmes, Dominions, and Subiects, Lieutenant Generall of all his armies, Treasurer and Earle Marshall of England, Gouernor and Captaine of the Isles of Garnesey

and Iersey, vnder whose prosperous conduct glorious victorie hath beene so often and so fortunatly obtained over the Scots vanquished at Edenborough, Leith, and Musselborough field.

A Princesse descended of Noble Linage, being daughter to the worthie Knight Sir Edward Stanhoppe by Elizabeth his wife, that was daughter to Sir Foulke Bourghchier Lord Fitzwarin, from whom our moderne Earles of Bath are sprung, sonne was he to William Lord Fitzwarin that was brother to Henrie Earle of Essex, and Iohn Lord Berners, whom Williams their sire sometime Earle of Ewe in Normandie begat on Anne the sole heire of Thomas of Woodstocke Duke of Gloucester, yoonger sonne to the mightie Prince King Edward the Third, and of his wife Alienore coheire vnto the Tenth Humfrey de Bohun that was Earle of Hereford, Essex, and Northampton, high Constable of England.

Many children bare this Ladie vnto her Lorde of either sort, to wit Edward Earle of Hertford, Henry, and a younger Edward, Anne Countesse of Warwicke, Margaret, Iane, Marie, Katherine and Elizabeth, and with firme faith in Christ, and in most milde manner rendred shee this life at xc. yeares of age, on Easter daie the sixteenth of Aprill, Anno 1587.

The Earle of Hertforde Edwarde her Eldest sonne in this dolefull dutie carefull and diligent doth consecrate this monumente to his deare parente, not for her honour wherewith liuing shee did abound, and now departed florisheth, but for the dutifull loue he beareth her: and for his last testification thereof.

DOmina Wenefreda Marchionissa Wincestriæ è familia equestri de *Bruges* oriunda, quæ primùm enupta Richardo Sacuille Equiti aurato & Fisci regij Cancellario

peperit

peperit Thomam Dominum de Buckhurſt, & Dominam Dacre in Auſtro, liberoſque alios: deinde nupſit Ioanni Powllet Marchioni Wintoniæ, tandemque plena annorum vidua obijt, 1586. & tegitur pulcherrimo ex alabaſtrite ſepulchro, cum his verſibus.

Hic iacet in tumulo clariſſima fœmina, primùm
Fortunata bonis clariſque parentibus, illi
Sollicitè ætatem teneræ flexere puellæ
Ad ſtudium veræ virtutis, & optima facta,
Externo addentes internum lumen honori.
Pòſt adoleſcentiæ fœlicior extitit ætas,
Cùm matura, viro veteri de ſtemmate nupſit,
Qui genus à proauis longè ante trophæa Guilielmi
Normanaſque acies, patria de gente trahebat,
Quocum iucundè tranſegit tempora vitæ,
Donec mors illum rapuit: poſt fata mariti
Mœſta diu vitam tenebris luctuque trahebat:
Sed melior tandem viduam fortuna remiſit,
Nobilitate potens, vbi Marchio amabilis illam
Connubio accepit firmo, propriamque dicauit:
At nunc ter fœlix tranſcendit ſpiritus aſtra,
Cumque ſuo regnat, coluit quem ante omnia, Chriſto.

ANna Comitiſſa Oxoniæ filia Gulielmi Cecilij Baronis de *Burghley* cum matre Mildreda vnà ſepeliuntur in ſepulchro ex alabaſtrite magnificentiſſimè columnis è lapide porphyritico, & Lydio in altitudinem XXIIII. pedum extructo. Quod Baro ille de *Burghley* ſummus Angliæ Theſaurarius cum his inſcriptionibus poſuit.

Si quæratur quis ſit hic vir ſenex genua flectens, canitiæ venerabilis, togâ Parliamentaria amictus, ordinis Garteriani eques, quæ etiam ſunt illæ duæ fœminæ nobiles

ſplendidè

splendidè stolatæ, quique sint ad earum capita & pedes genibus nixi ex sequenti sermone senis & ex inscriptionibus cuique subiectis hæc omnia intelliget.

Illa cuius imago est infima, fuit, heu fuit, mea Mildreda vxor longè charissima, altera mea fuit Anna mea filia dilectissima. Mildreda verò vxor mea ab an. Dom. 1546. vixit mecum perpetuò ad annos 43. coniunctissimè, fuitque particeps omnium fortunarum mearum temporibus & secundis & aduersis, regnantibus Regibus Henrico Octauo, Edwardo Sexto, Reginisque Maria, & Elizabetha iam felicia sceptra tenente, peperitque mihi multos liberos, sed ad maturam ætatem tantùm tres peruenerunt, nempe duæ filiæ Anna & Elizabetha, ac filius vnus Robertus, Anna autem filia mea semper fuit mihi in deliciis atque in matrimonium data Edwardo Veero illustriss. Comiti Oxoniæ, Domino magno Camerario Angliæ, ex eoque fit Comitissa Oxon. peperitque viro suo præter aliquot liberos non diu superstites filias tres adhuc viuas quarum imagines visuntur genua flectentes, ad caput matris: prior est Domina Elizabetha, secunda est Domina Brigitta, tertia Domina Susanna. Vixit ista mea filia Anna à teneris annis multa cum laude semper apud omnes, tum in aula, tum domi, tam virgo valdè pia & pudica, quàm vxor verè casta suo viro, tandem magno mœrore meo ac matris nobis præpta, spiritumque reddidit Deo qui illum dedit. Cuius corpus & animam pòst Deo redditam, ego & vxor mea multis cum lachrimis, sub hac mole lapidea reponi curauimus. Non multò autem post sequitur mater filiam de qua quanquam nunquam sine lachrimis seriò cogito, aliqua tamen occurrunt quæ mœrorem meum paululum lenire videntur, nempè cùm in memoriam repeto, quomodo per totam vitam suam versata sit in sacrarum literarum & sanctorum virorum scriptis, ijsque maximè Græcis, vt Basilij Magni, Chrysostomi, Gregor. Nazianzeni ac aliorum similium.

similium. Maximè autem me consolatur (quod quidem iam post mortem omnibus magis patet quàm cum viueret) recordari quanta beneficia secretò in doctos quantasque eleemosinas in pauperes contulerit.

Quomodo etiam collegia in vtrisque Academijs donarijs ornauerit ad sustentationem Scholarium redditibus perpetuis præsertim in Collegio Diui Io. Euang. Cantab. dotauerit, de egenis etiam fouendis in Villis Rumfordiæ vnde ortum familiæ habuit; Et Chestoniæ vbi ædes nostræ sitæ sunt, curam magnam habuit. Ita vt singulis primis Sabbatis omnium mensium, & commeatus, & pecuniam perpetuò pauperibus, maximeque viduis & Orphanis Chestoniæ degentibus, & ad frequentes conciones verbi Dei ibi habendas distribui curauerit; ac in vtrisque eisdem villis pauperibus mechanicis perpetuis temporibus singulis biennijs pecuniarum bonam summam vtendam distribui ordinauerit. Post ista autem multaque alia eius generis præstita officia & Deo & patriæ mihique coniugi ac liberis suis, doctisque & pauperibus, sponte in anno suo climaterico videlicet 63. spiritum reddidit Deo, quarto Aprilis, anno 1589. cuius corpus ego maritus & pater adiungendum duxi corpori filiæ nostræ Annæ, paulo antè isto lapide repositæ, vt coniunctè reseruarentur ad spem resurrectionis. Ecce adhuc quatuor alios viuentes Robertum meum vnicum ex Mildreda filium ad pedes matris, ac tres alias virgines Dominam Elizabetham, D. Brigittam, ac D. Susannam Annæ meæ tres filias ad capita matris & Auiægenibus incumbentes. Sed quò pergo? finem & loquendi & plorandi faciam. Solumque hoc affirmo spectaculum hoc mihi tam plenum esse doloris, vt quanquam aliquam mixtam consolationem offerant hi relicti mihi optimæ spei dulces liberi, tamen neque hi quatuor mihi valde chari, neque dilectus filius meus maior natu Tho. Cecilius Eques auratus, neque omnes qui ex eo prognati sunt ac iam viuant

nepotes

nepotes, ac neptes numero vndecim, cui etiam iungo puerulum suauem Guliel̃mum Paulet Luciæ Cecilia neptis mea filium ex Guil. Paulet Marchionis Winton. filio ac hærede, vnquam dolorem meum huic spectaculo adhærentem deleturi sunt.

Hic infra meis oculis lachrimis suffusis animoque maximo mærore oppresso, apparent imagines duarum illustrium fœminarum, quæ dum vixerant, fuerunt mihi supra omne genus humanum longè charissimæ.

Anna Comitissa Oxon. filia Guilielmi Cecilij Baronis de Burghley nata est quinto Decembris, anno Dom. 1556. vxor fuit Edwardi Veri illustrissimi Comitis Oxon. anno ætatis suæ 15. ex cuius connubio mater fuit plurium liberorum. Sed reliquit tantùm tres filias virgines superstites, Dominam Elizabetham Vere, ætate iam 14. Dominam Brigittam Vere ætate 5. annorum, tertiam infantulam Dominã Susannam. Vixit hæc Anna virgo semper pudica & casta vxor erga virum in amando mirè cõstans, filia in parentes per omnia obsequens, in colendo Deo valdè diligens & deuota, febri ardenti correpta certa spe regni cælestis spiritum vltimum cum anima ardentissimis precibus Deo vt creatori & redemptori suo reddidit quinto Iunij, anno Dom. 1588. in Palatio Reginæ Elizabethæ Grenwici.

Robertus Cecilius, filius Guilielmi Domini de Burghley & Mildredæ Dominæ de Burgh. natus est primo Iunij an. Dom. 1563. parùm ante matris obitum ambiebat conscia matre nobilem Virginem Dominam Elizabetham Brooke in priuato cubiculo Reginæ inseruientem, filiam præclari Baronis regni W. Dom de Cobham, eam q̃, post mortem matris consensu patris in vxorem duxit vltimo Augusti anno Dom. 1589. memoriam hic colit magno cum dolore

pijssimæ

pijssimæ matris & charissimæ sororis, agnoscitque patrem iam grandæuum, omni obsequio sibi charissimum, in quo si permanebit dies sui prolongentur super terram quam Dominus Deus dabit sibi.

Mildreda primogenita filia Nobilis Dom. Anton. Coci Equitis aurati, viripij & insigniter docti eximiumque literatorum Mæcenatis optimi, matrem habuit Dominam Annam filiam Domini Guilielmi Fitzwilliams Equitis aurati, utroque parente propter eorum antiquas stemmata è multis familijs magnatum huius regni deducta, clara & nobilis; sed propter eruditionem cominctam cum constanti Christiana Religionis professione, & Latinè & Græcè linguarum singularem cognitionem quam solummodò à patre docente accepit non minùs clara, & ab omnibus doctis eximiè laudata. Vixit anno ætatis suæ 20. sic Domini Guilielmi Cecilij Domini de Burghley, posteaque ratione viri titulo Baronis regni nobilitati facta est Baronissa de Burghley, multos ei peperit liberos, sed tres tantùm qui ad ætatem adultam pervenerunt: nimirum Annam, Robertum, & Elizabetham.

Anna cominncta fuit connubio Ed. Comiti Oxoniæ vt hic supra patet: Robertus tam vixit, hic ad pedes matris ac sororis genibus flexis, Elizabetha moritur statim à morte viri sui Guilielmi Wentworth primogeniti filij Tho. Domini Wentworth sicut supra à patre commemoratur. Ista pia D. Burghleia vixit ad ætatem sexagintà trium annorum, multaque testimonia reliquit pietatis in Deum, charitatis in doctos & pauperes quæ dum vixerat, celauit sub aliorum virorum bonorum nominibus, quæ tamen coram Deo fuerunt tum cognita, etiam post vitam sine vllo dubio in cœlis sibi certò reposita. Obijt verò supremum diem quarto die mensis Aprilis, Anno 1589. in ædibus viri sui Dom. Burghleij Westmonasterij.

Domina Elizabetha Vere, filia illustrissima Comitis

Edwardi Oxon. & Annæ vxoris filia Domini de Burghley nata 22 Iunij anno 1575. agitque annum 14. & dolet grauiter & non sine causa ob amissum auiam & matrem, sed consolatur quod Seremissimæ Reginæ cuius habet in cubiculo priuato seruientem. Dom. Brigitta secũda filia dicti Comitis Oxon. & Annæ nata sexto Aprilis an. 1584. & quanquam vix exteſſet annum quartum cum matris corpus in sepulchrum reponeretur, tamen non absque lachrimis agnouit ereptam matrem & paulo pòst auiam. Verùm non est relicta Orphana cùm habeat patrem viuentem & auum charissimum tutorem maximè sollicitum. Domina Susanna tertia filia nata 26. Maij anno 1587. quæ per ætatem non potuit agnoscere aut auiam, aut matrem. Verùm solùm iam agnoscit auum charissimum qui omnium harum curam habet, ita vt nèc pia educatione, nec congrua viuendi ratione destituantur.

Honoratissimus & clarissimus Dominus Guilielmus Cecilius, Baro de *Burghley*, summus Angliæ Thesaurarius, Serenissimæ Reginæ Elizabethæ à consilijs sanctoribus, Ordinis Georgiani Eques auratus, &c. qui hoc monumentum vxori & filiæ posuit, placidè ex his terris in cœlestem patriam anno salutis 1598. 4. die Augusti demigrauit. Cuius exequiæ magno apparatu & tanto viro dignissimo hìc sunt celebratæ die 29. eiusdem mensis. Corpusque quod in hac Ecclesia sex dies requieuit, Stanfordiam in Ecclesiam S. Martini translatum fuit, vbi secundum Christi aduentum expectat.

ELizabetha Cecilia filia Guilielmi Brook Baronis Cobham vxor charissima Roberti Cecilij Equitis aurati, Serenissimæ Reginæ Elizabethæ à secretis, iacet ad ostium huius capellæ in sepulchro nitidissimo ex Lydio, & Alabastrite cum hoc Dialogismo.

Vxor

Vxor.

Regine à Comeris, Baronis filia, chari
Fida Equitis coniux Elizabetha fui,
Vnus amor nobis, una indiuulsa voluntas,
Cor vnum, vna fides inuiolata fuit,
Ille mei si quando potest deponere curam,
Ille potest animæ non memor esse suæ.

Maritus.

Si lachrimis constaret amor (charissima coniux)
Prosequerer lachrimis funera sæpe tua.
Nam mihi quàm fueris redamata, suum pia sponsa
Testatur meritum, conscius ipse mihi:
Sed nec amor patitur socia regnante dolere,
Et Christi maior te sibi strinxit amor.
Ergo tuo dilecta bono cum pace fruare,
Spero mihi tecum portio pacis erit.

A Brooke by name the Baron Cobhams childe,
A Newton was she by her mothers side:
Cecill her husband this for her did builde,
To prowe his loue did after death abide.
Which tels vnto the worlds that after come,
The worlds conceipt whilst here she held a rome.

How nature made her wise and well beseeming
Wit, and condition, silent, true, and chast:
Her vertues rare wanne her much esteeming,
In court with Soueraigne still with fauour grac't.
Earth could not yeeld more pleasing earthly blisse,
Blest with two babes, the third brought her to this.

AD occiduum etiam latus huius capellæ Elizabetha filia & hæres vnica Edwardi Mannours Comitis Rutlandiæ

landiæ ex Isabella filia Thomæ Holcroft Militis in monumento è saxo solido conditus, cui imponitur eius effigies singulari artificio exsculpta. Quod Guliel. Cecilius maritus, nepos Guil. Cecilij Baronis Burghley è filio natu maximo Thoma Cecilio, charissimæ coniugi mœstissimus poluit.

HVmfridus Stanley Miles ex ea familia, qua Comites Derbiæ, oriundus. Obijt anno 1505. Situs est sub lapide marmoreo à sinistra altaris cum his lineis.

Hic iacet Humfridus Stanley miles pro corpore excellentissimi Principis Henrici Septimi Regis Angliæ qui obijt 22. die Martij Anno Dom. 1505. Cuius animæ propitietur Deus. Amen.

GVlielmus Sutton, alias Dudley Episcopus Dunelmensis electus, filius Iohannis Baronis de Dudley iacet iuxta murum ad austrum in tumulo marmoreo.

NIcholaus Baro de Carew conditur in tumba marmorea ad eundem murum, sed orientem versus.

Orate pro animabus Nicholai Baronis quondam de Carew, & Dominæ Margaretæ uxoris eius, filiæ Iohannis Domini Dinham militis, qui quidem Nicholaus obijt sexto die mensis Decembris. Anno Dom. 1470. Et prædicta Domina Margareta obijt 13. die mensis Decembris Anno, 1470.

In Capella Sancti Edmundi.

GVilielmus de Windesor filius Regis Edwardi 3. sic dictus, quòd Windesoræ natus erat, cum sorore suâ Blanchia de la *Tour* dicta, quòd eam in arce Londinensi mater peperit, sub tumulo marmoreo simul siti sunt.

IOhannes de Eltham Comes Cornubiæ filius secundus Regis Edwardi II. ex Isabella filia Philippi Pulchri Regis Franciæ. Eius sepulchrum ex lapide alabastrino ad sinistram ostij visitur sine inscriptione.

FRanciscæ Ducissæ Suffolciæ, filiæ Caroli Brandoni Ducis Suffolciæ & Mariæ Reginæ Franciæ filiæ Regis Henrici septimi. Primum desponsata fuit Henrico Grey Marchioni Dorcestriæ, qui ab Edwar. VI. creatus erat Dux Suffolciæ. Secundo nupsit Adriano Stokes Armigero qui defunctæ Alabastrinum tumulum erexit, anno 1560.

Nil decus aut splendor, nil regia nomina prosunt,
Splendida dum vivis nil iuvat ampla domus.
Omnia fluxerunt, virtutis sola nec ipsa
Gloria, Tartareis non abolenda rogis.
Nupta Duci prius est, uxor post Armigeri Stokes
Funere nunc vales as consociata Deo.

Here lieth the Lady Prannes Duches of Suffolke, daughter to Charles Brandon Duke of Suffolke, & Marie the Frenche Queene, first wife to Henry Duke of Suffolke, and after to Adrian Stokes Esquier.

Maria Grey eiusdem Ducissæ filia, iuxtà iacet. Obijt 1578.

GVilielmus de Valentia Pictauensis Comes Pembrochiæ, filius Hugonis *Le Brune* Comitis Marchiæ ex Isabella vidua Iohannis Regis Angliæ. Hunc Henricus Tertius ad summos honores euexit, quòd frater sibi esset vterinus: cúmque Iohannam filiam Guarini de Monte Canisio, siue Montchensey duxisset, creatus erat Comes Pembrochiæ. Obijt 1304. Huius sepulchrum ad dextram ostij multis clypeis conducentium, in eisque lamina obrectum hos habet versus interiore margine inscriptos:

Anglia

Anglia tota dolet, moritur quia regia proles
Qua florere soles, quem continet infima moles
Guliebmus nomen insigne Valentia præbet,
Celsum cognomen, nam tale dari sibi debet.
Qui valuit validus, vincens virtute valore,
Et placuit placidus sensus morumque vigore,
Dapsilis & habilis in motu præcia sectans
Vtilis, at humilis devotus præmia spectans.
Milleque trecentis, cum quatuor inde retentis,
In Maij mense huic mors proprie ferit ense.
Quisq; legis hæc repete quàm sit via plena timore,
Meque lege te morituru, & instius horæ.
O clemens Christe, cœlos intret precor iste,
Nil videat triste, quia præstulit omnibus hisce.

DOminus Iohannes Russell, filius & hæres Franciſci Comitis Bedfordiæ, obijt 1584. iacet in toga Parlamentaria in tumulo alabastrino cum filiolo quem susceptit ex Domina Elizabetha filia Antonij Coci Militis, vidua Thom. Hoby Militis, quæ etiam illi duas filias superstites peperit. Illiusque memoriæ hoc monumentum & carmina dicauit.

Carmina ærumnosæ matris in superstites filias.

Plangite nunc natæ, nunc flebile fundite carmen,
Occidit heu vestra gloria sola domus.
Mors rapit immitis florentem stemmate claro,
Præsignem literis, tum pietate patrem,
Hæredi Comitis quin vos succrescite tali,
Ortu qui nituit sed bonitate magis.

Nus

In Capella Sancti Edmundi.

Νεὼ ψυχᾶς γλυκύτερπνον ἐμᾶς ὅλκιν τε φαεινὸν,
Πατρὸς Θ' ἅγιον τόνδε χαλινὸν ἔχεις,
Φεῦ μὲν ὀδυρομένη χεῖρα κάρη τε δέχομαι,
Τερπνὸν δὴν ζωῆς ἄστυ μενοῖνα δαμών·
Εὐσεβίης ἔργοις πολλὰ ὄλβον σίμβλος ἐπωρεῖ
Οὐρανίου μετόχους αὐχενίους καλέων.

Eiusdem in eundem Latinè.

Mors mea crudeli laniatur saucia morsu,
Cùm subit oblata mortis imago tua.
Vere nouo hæres Comitis tu floris ad instar,
Vsque eadem; misèras meque measque facit.
Quippe decor vultus, linguæ, moresque probati,
Tum doctrina perit, sed viget alma fides.

Carmina ærumnosæ matris Dominæ Elizabethæ Russ. in obitum filij.

En solamen aui, patris per grata voluptas,
Ipsa medulla mihi tristia fata tulit:
O vtinam mater iacuissem lumine cassa
Solui sset que prior iusta supremus mihi.
Conquerar at frustra, statuit quæ numen id ipsum
Orba vt terrenis, sola superna petam.

In obitum honoratissimi viri Domini Iohannis Russelij soceri suj charissimi Ed. Hobij Militis Epicedion.

Mors Russelle tibi somno suffudit ocellos
Mens tamen in cœlis nescia mortis agit.
Qui vitam sanctam meliori fine peregit
Vivit, & euicta morte superstes erit.

Quis,

In Capella Sancti Edmundi.

Quis, qualis, quantus fueris tua stemmata monstrant;
Integra vita docet, morsque dolenda probat,
Sat sit priuigno posuisse hæc carmina pauca
Tu sibi mente parens, filius ille tibi.

Right noble twise by virtue and by birth.
Of heauen loue, and honour on the earth.
His Countries hope, his kindreds chiefe delight,
My husbande deare more then this worldes light
Death hath mine reft, but I from death will take
His memorie to whome this toombe I make.
Iohn was his name, (ah was) wretch must I say
Lord Russell once, now my teare-thirstie claye.

DOminus Franciscus eiusdem Iohannis filius & hæres, obijt 1590. 28. Februarij.

ALeonora filia & vna hæredum vltimi Humfredi de Bohun Comitis Herefordiæ, Essexiæ, &c. Conestabilisque Angliæ quæ nupta fuit Thomæ de *Woodstocke* Duci Glocestriæ & filio Regis Edwardi tertij, ex quo suscepit prolem masculam quæ prima ætate obijt, & Annam filiam quæ prima vxor fuit Edwardi Comitis Stafford & eo mortuo Gulielmi Bourchier militis, ex hac Anna & Staffordi Duces Buckinghamiæ, & Bourcherij Comites Essexiæ sunt procreati. Obijt an. 1399. Iacet in media capella in sepulchro marmoreo ære adornato cum hæc Gallica inscriptione.

Cy giſt Aleonore de Bohun eiſne fille & vn des heirs l'honnorable ſeignour monſ. Humfrey de Bohun Counte de Hereforde, d'Eſſex & de Northampton & Coneſtable d'Engleterre, Femme a puiſſãt & noble prince Thomas de Woodſtock fitz a treſexcellent & trepuiſant ſeignour Edwarde Roi d'Engleterre puis le cõqueſt tierz, Duc de Glouceſtre, Counte d'Eſſexie & de Buckingham & Coneſtable d'Engleterre

d'Engleterre que morrust le tirz iour d'Octobr. l'an du grace 1399. de gi aisme Dieux face mercy. Amen.

ROBertus de Walby qui primùm Episcopus erat Dunelmensis, inde Ciceſtrensis, & posteà Archiepiscopus Eboracensis. Situs est ad dextram Æleonoræ Ducissæ Glouceſtriæ. Obijt 1309.

Hic fuit expertus in quonisiure Robertus
De Walbye dictus, nunc est sub marmore structus;
Sacræ scripturæ Doctor fuit, & genituræ,
Ingenuus medicus & plebis ———

Præsul Aduren. posthæc Archos Dublinen,
Hinc Ciceſtren. tandem primas Eboren.
Quarto K. Ianu. migrauit cursibus anni,
Sepultus milleni ter C. nonies quoque deni.
Vos precor orate, quod sint sibi dona beatæ
Cum sanctis vitæ, requiescat & hic sine lite.

HVmfredus Bourchier Dominus Cromwell, filius Henrici Bourchier, Comitis Essexiæ ex filia Richardi Comitis Cantabrigiæ, cecidit in prælio apud Barnet inter Henricum Sextum, & Edwardum Quartum, anno 1471. Iacet ad caput Roberti Archiepiscopi Eboracensis.

Hic pugil ecce iacens Bernet fera bella cupiscens,
Certat vt Æacides, sit sanciau vndique miles,
Vi cecidit vulnus, Mars porrigit arma cruore,
Sparsim tincta rubent, dolor en lachrimabilis hora,
Lumine nempè cadit, quo Christus morte resurgit,
Bourchier Humfridus clara propagine dictus.
Edwardi Regis qui tertius est vocitatus,
Iohn. Domini Barners proles, & parunlus hæres,
Quartus & Edwardus belli tenet ecce triumphum,
Quo perit Humfridus, vt regis vernula verus
Cyronomon mensæ sponsa Regis fuit iste,

Elisabeth sibi sic sua virtus ere scit honore,
Armis conspicuus quondam charusque Britannis
Hic fuit: vt cælis vivat deposcite votis.

HVmfridus Bourchier, filius & hæres Iohannis Bourchier Domini Berners, duxit filiam & hæredem Frederici Tylney, & occisus in prælio ad Barnet quiescit iuxta Guilielmum Valence Seniorem, obijt 1471.

IAna Seymur filia Edwardi Seymur Ducis Somersetj, obijt anno 1560. habetque has inscriptiones.

Ingenio præstans, & vultu Iana decoro
Nobilis arte fuit vocis, & arte manus,
Hinc Venus & Pallas certant vtra debet habere,
Vult Venus esse suam, Pallas & esse suam:
Mors fera virgineo figens in pectore telum
Neutrius (inquit) erit, sed mihi præda iacet.
Corpore Iana iacet, tellarem terra subibit
Sed pius in cæli spiritus arce sedet.

The noble Ladie Iane Seymour daughter to the renowned Prince Edwarde Duke of Somersett, Earle of Hertforde, Vicounte Beauchampe, Baron Seymour, and to the right noble Ladie Anne Dutches of Somerset his wife, departed this life in her virginity at the age of 19. yeares, the 19 of March, Anno 1560. in the second yeare of the most happie raigne of Queene Elizabeth, and was honourably buried in the floore of this Chappell, to whose memory Edward Earle of Hertford, and Baron Beauchampe her deare brother hath caused this monument to be made.

KAtharina Domina Knowles, vxor Franciſci Knowles Militis, & soror Henrici Cary Domini Hunsdon. Obijt 1568. Ian. 15. habet monumentum muro affixum, cum his versibus & inscriptionibus.

Quæ Franciſce fuit tibi coniux en Katharina,
Mortua sub gelido marmore Knolle iacet.

Excidet

Excidet ex animo tibi mortua, sat scio nunquam,
Viua tibi viuo semper amata fuit.
Illa tibi proles sex & bis quinque marito
Protulit, equalis fœmina masque fuit.
Hæc tecum multos vtinam vixisset in annos,
Et tua nunc coniux facta fuisset anus.
Noluit at Deus, hoc voluit sed sponsa maritum,
In cœlis maneas, ô Katherina, suum.

The right honourable Ladie Katherine Knowles, chiefe Ladie of the Queenes Maestes bedchamber, and wife to Sir Francis Knowles Knight, Treasurer of her Highnes housshold, departed this life the fifteenth of Ianuarie, 1568. at Hampton court, and was honourably buried in the floore of this Chappell. This Ladie Knowles and the Lord Hunsdon her brother, were the children of William Carey Esquier, and of the Ladie Marie his wife, one of the daughters and heires to Thomas Bullen Earle of Wiltshire and Ormond, which Ladie Marie was sister to Anne Queene of England, wife to King Henrie the Eight, father and mother to Elizabeth Queene of England.

BErnardus Brocas Miles, & à Camera Annæ Reginæ vxoris Richardi Secundi, iacet sub muro versus austrum inter columnas: effigies eius armata ex saxo imponitur.

RIchardus Peckfall miles præfectus canibus venatorijs Regis quos *Buckhounds* vocamus; in alabastrino tumulo cum varijs columnis eleganter picto, & inaurato, cum hac Epigraphe.

DEO ET POSTERIS.

Gloriosam in Christo resurrectionem hic expectat Richardus Peckfall Eques auratus, prudentia & probitate clarissimus. Qui primò duxit Eleonoram filiã Guilielmi Pawlet Marchionis Wintonia & Summi Angliæ Thesaurarij

saurarij quæ illi quatuor filias peperit: postea Æleonoram, filiam I. Cotgraue, quæ Iohanni Sauage Equiti aurato de Comitatu Cestriæ renupta, coniugi charissimo officiosæ pietatis ergô in perpetuam fidei coniugalis memoriam hoc monumentum suis sumptibus libens lubensque posuit.

Nascendo morimur, vita altera morte paratur.

Non mors seiungat, quos Christus iunxit amore.

Amplior in cælo domus est, ne crede caducis.

Vt viuas, vita sit tibi cura tua.

GEorgius Bridimanus custos Regiarum ædium West-monasterij, obijt 1580. 30. Iulij. Vxor eius obijt, 7. Nouembris, 1590.

MArgareta filia Henrici Clifford Comitis Cumbriæ, vxor Henrici Comitis Derbiæ iacet in hoc sacello. Obijt 1596. & nullo cumulo honoratur.

In spatio interiecto inter Capellam Sancti Edmundi & Sancti Benedicti siti sunt tres filij Edwardi primi cum filia, quos suscepit ex Æleonora filia Ferdinandi 3. Regis Castiliæ, vid. Iohannes, Henricus, Alphonsus & Æleonora. Hic Alphonsus 1523. è Wallia rediens, aureolam quæ fuerat Leolini Principis Walliæ cum alijs gazis obtulit, quibus Sancti Edwardi feretrum ornabatur, & anno proximè sequenti obijt. Walsingh. fol. 272. Ossa item Richardi, Iohannis & Katherinæ filiarum Hen. 3. ibi consepeliuntur.

In Capella Sancti Benedicti.

FRanciſca Comitissa Hertfordiæ, &c. ad orientalem huius capellæ partem sepulchro xxxvi ii pedes alto, splendidissimo ex alabastrite cum columnis porphyreis, marmoreis, & Pyramidibus ex lapide Lydio, pulcherrimè depicto & inauratо, & his inscriptionibus sepelitur.

DEO

In Capella Sancti Benedicti.

DEO OPTIMO MAXIMO ET MEMORIAE SACRVM

Sub hoc tumulo in Christo obdormit honoratissima Francisca Comitissa Hertfordiæ, vxor charissimi & nobilissimi Edw. Comitis Hertfordiæ, Baronis de Bello campo, filij illustrissimi Principis Edwardi Ducis Somerset, Comitis Hertfordiæ, Vicecomitis de Bello-campo, & Baronis Seymour.

Heroina amplissima familia nata, filia vtique clarissimi Guilielmi Baronis Howard de Effingham prænobilissimi Ordinis Garteriani sodalis, summi Angliæ Admiralij regnante Maria, Camerarij Regij hospitij & priuati Sigilli custodis regnante Elizabetha, filius ille fuit illustrissimi Principis Thomæ Ducis Norf. Comitis Surriæ, Comitis Mareschalli Angliæ, paterque honoratissimi Caroli Comitis Nottinghamiæ Baronis Howard de Effingham, Garteriani Ordinis sodalis, & summi Angliæ Admiralij.

Clarissima hæc Domina omnibus virtutibus animi corporisque dotibus ornatissima quibus serenissimæ Reginæ singularem fauorem & charissimi mariti summum amorem consequuta est: graui & diuturno morbo confecta, firma in Christo fide, & inuicta animi patientia in cælestem patriam demigrauit cùm vixisset annos XLIIII. Die XIIII. Maij, anno salutis 1598. & 40. anno felicissimi regni serenissimæ Reginæ Elizabethæ. Ad cuius perpetuam memoriam in fidei coniugalis, syncerissimi amoris, & officiosæ pietatis testimonium mœstissimus maritus Edwardus Comes Hertfordiæ, &c. Hoc monumentum multis cum lachrimis posuit & consecrauit.

FOY POVR DEVOIR. DESIR N'A REPOS.

Here lieth intombed the Noble Francis Countesse of

of Hertford deare ſponſe vnto the Noble Edward Earle of Hertford, & Baron Beauchampe, ſonne of the renowned Prince Edward Duke of Somerſet Earle of Hertford, Vicount Beauchampe, and Baron Seymour.

A Ladie deſcended of right noble linage, being daughter of the Noble Lord William Baron Howard of Effingham, companion of the moſt famous order of the Garter, High Admirall to Queene Marie, and Lord Chamberlaine of the Houſhold, and Lord priuie Seale to Queene Elizabeth. Sonne was he to the right Noble Prince Thomas Duke of Norfolke and Earle of Surrey, Earle Marſhall of England, and father to the Noble Charles Earle of Nottingham, and Baron Howard of Effingham, of the ſaid moſt noble Order of the Garter Knight, and Lord High Admirall of England.

This Ladie highly renowned for her many vertuous gifts, and graces both of minde and bodie, greatly fauoured by her gratious Souereigne, & deerly beloued of her Lord: after long ſicknes in firme faith in Christ and conſtant patience departed this life at 44. yeeres of age, the 24. day of May, anno 1598. in the 40. yeere of the moſt happie raigne of our moſt gratious Souereigne Ladie Queene Elizabeth.

To whoſe memory the ſayd Earle her loning Lord and husband muche lamentinge her death in teſtification of his greate loue towards her, and of his carefull diligence in this doleſull duety, doth conſecrate this monumente.

SImon Langham ex Priore creatus Abbas Weſtmonaſterienſis, poſtea Epiſcopus Londinenſis, & Anno 1362 in Elienſem Epiſcopum conſecratus, deinde in Archiepiſcopum Cantuar. poſtea in Cardinalem tituli S. Sexti, & Epiſcopum Prænestinum, Cancellarius item, & Theſaurarius erat Angliæ. Exonerauit Eccleſiam Weſtmonaſterij, de, 2200. marc. quas Conuentus mercatoribus

toribus quibuſdam debebat. Dedit ad fabricam Nauis Eccleſiæ Weſtmonaſter. 400. libras, libros item qui æſtimati ſunt ad 830. libr. Veſtimenta ad 437. libr. Vaſa etiam quæ valebant 269. libr. & omnia etiam quæ ei debebantur Eccleſiæ Weſtmonaſt. legauit fl. 3954. Libr. Obijt Auenioni in Gallia Narbonenſi, & ibidem in domo Carthuſienſi, quam erexerat ſepultus, & poſtea eius oſſa tranſlata ſunt Weſtmonaſterium, & iuxta altare S. Benedicti in pulchro ex alabaſtrite tumulo, cum effigie pontificalibus ornata.

GVilielmus Bill Doctor Theologiæ, Decanus primus Eccleſiæ Collegiatæ Weſtmon. Magiſter Collegij Trinitatis Cantabrigiæ, Præſes Collegij Ætonenſis, & Reginæ Elizabethæ ſummus Eleemoſinarius, vir optimè meritus de hoc Collegio. Contulit enim vaſa quædam argentea & 20. periſtromata ad lectos regijs ibidem alumnis. Obijt 15. Iulij anno 1561. Requieſcit in ſepulchro marmoreo cum hoc epitaphio.

Billus & ipſe bonus fuit & virtutis amator,
Et coluit doctos, doctus & ipſe fuit.
Officij cuſtos erat atque magiſter honeſti,
Et bene perfecit multa loquendo parum.
Patria prudentem, fidum Regina miniſtrum
Perdidit, & patrem pauper abiſſe gemit.
Et tria tale caput Collegia maſta reliquit
Quale diu rurſus non habitura reor.
Aut ego dilexi nimium, dum viueret illum
Aut patriæ magno concidit ipſe malo.

In Capella Sancti Pauli.

LOdouicus Robſert ex Hannonia ortus, Regis Henrici Quinti vexillifer, duxit Elizabetham filiam & hæredem Barth. Bourchier, quæ vna ſecum conſepulta iacet in ſepulchro è ſaxo varijs nobilium Angliæ, & Hannoniæ armis ornato.

L'ennour

L'onnour à dieu, à nous merci.

Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

LEARNE TO DIE TO LIVE EVER.

Michael Episcopus Asaphensis ibidem situs.

ÆGidius Daubney vir summæ authoritatis apud Henricum Septimum, cui erat à cubiculis. Conditur cum vxor Eliz. è familia Arundelliorum in Cornubia in media Capella sepulchro alabastrino.

Heere lieth buried within this tombe Sir Gyles Daubney Knight, Lord Lieutenant of Calis, Lord Chamberlaine vnto the Noble King Henrie the Seuenth, the which Giles died the 22. day of May in the yeere of our Lord God, 1507. And dame Elizabeth his wife, the which died in the yeere of our Lord God 1500. On whose soules Iesu haue mercie. Amen.

CArolus de *Granado* Hispanus, vir summo loco inter suos natus, erectus in muro Boreali huius Capellæ.

ELizabetha Comitissa Ormondiæ filia Thomæ Domini Barkley. Obijt, 1582. 1. Septembris.

IVicecomes Thurles filiolus Thomæ Comitis Ormondiæ è filia Ioannis Domini Sheffeld.

THomas Bromley miles, Magnus Angliæ Cancellarius vir Municipalis iuris peritissimus, qui obijt 1587. Iacet in sepulchro alabastrino cum columnis è marmore, & Lydio, sic inscripto.

Consilio, pietate, ac Iuris prudentia, insignis Thomas Bromley Miles à Serenissima Elizabetha Angliæ Regina in secretius consilium, ac summum Cancellariæ munus ascitus, cùm octo annos singulari fide, animi moderatione, ac equitate ius dixisset, præpropero fato lugentibus bonis

omnibus

omnibus ereptus hic situs est. Vixit annos 57. Obijt 12. Aprilis, anno 1587. reliquit ex Elizabetha à Fortescutorum familia vxore superstites liberos octo. Henricus filius patri optimo posuit.

IVSTITIA ET AEQVITATE.
LABORE ET INDVSTRIA,
STVDIO ET DILIGENTIA.

FRancisca Sidneia Comitissa Sussexiæ iacet in orientali parte huius capellæ pulcherrimo sepulchro ex Alabastrite, vario marmoris genere perpolito, & sic inscripto.

Inclyta Heroina Francisca Comitissa Sussex ex nobili & antiqua Sydneiorum familia orta, illustrissimo, sapientissimo & bellicosissimo viro Domino Thomæ Ratcliffe Comiti Sussex nupta; fœmina multis rarisque dotibus, tum animi tum corporis ornata, tu sanguine coniunctos, in amicos, in pauperes, in captiuos, & præsertim in verbi diuini ministros liberalitate & charitate præcellentis insigni, quæ lectionem sacræ Theologiæ in Ecclesia Westmonasteriensi Collegiatæ legendam instituit, & quinque millia librarum per testamentum legauit, quibus vel extrueretur Collegium nouum in Academia Cantabrigiensi, vel (ad augmentum Aulæ Clarensis in eadem Academia) perquireretur annuus census: de quo perpetuo alti possint Magister vnus, decem socij, & Scholares viginti. Opus certè præclarum & nunquam satis laudatum. Vixit annos 58. mort. est 9. Mart. & Sepulta fuit die 15. Aprilis. Anno Dom. 1589.

Here lieth the most honourable Ladie Frauncis, sometimes Countesse of Sussex, daughter of Sir William Sidney of Penshurst Knight, wife and widow to that most noble, most wise, and most martiall gentleman Thomas Ratcliffe Earle of Sussex, a woman whiles shee lived

adorned with many and most rare gifts both of minde and bodie, towardes God truely and zealously religious, to her friends and kinsfolke most liberall, to the poore prisoners, to the ministers of the word of God alwaies most charitable. By her last wil and testament she instituted a Diuinity Lecture to be read in this Collegiate Church, and by the same her testament gaue also 5000 lib. towards the building of a new Colledge in the Vniuersitie of Cambridge, with sufficient yeerely reuenue for the continuall maintenance of one Master, tenne Fellowes, & twentie Scholers, either in the same Colledge, or else in another house in the said Vniuersitie, alreadie builded, commonly called Clare-hall. She liued 58. yeeres, and died the 9. of March, and was buried the 15. of Aprill, 1589.

MISERICORDIA ET CHARITATE.

Beati mortui qui Domino moriuntur.
Omnia plena malis, fert Deus vnus opem,
Veni Domine Iesu, veni citò.

PIETATE ET PRVDENTIA.
FIDE CONIVGALI.

KAtharina Comitissa Northumbriæ, filia & vna hæredum Iohannis Neuill Domini Latimer, vxor Thomæ Percy Comitis Northumbriæ, cui plures peperit liberos. Obijt 1596, & sine tumulo in hoc iacet sacello.

vxor Arthuri Gorge, filia & hæres Henrici Howardi Vicecomitis Bindon, hic iacet sine monumento. Obijt 1590.

AD occidentalem partem huius Capellæ situs est Ioan. Puckering magni sigilli Angliæ custos in tumulo alabastrino & marmoreo, cum effigie eius & vxoris, atque his inscriptionibus.

Iurisprudentia, pietate, consilio, multisque alijs virtutibus

In Capella S. Iohannis Baptistæ.

tuibus insignis Iohannes Puckering Miles à seremiss. Elizabetha Anglia Regina in secretius consilium ac summum magni sigilli Angliæ custodis munus ascitus, cùm 4. annis singulari fide & æquitate ius dixisset, placidè in Domino obdormiens hîc situs est. Vixit annos 52. Obijt 30. Aprilis anno 1596.

Causarum imperij & curarum pondere fessa
Viuere pœna fuit, mors mihi somnus erat.
Diuitiæ, fasces, legiones, stemmata, honores,
Temporis hæc spolium, præda quæque mortis atræ.

VIRTVS INCENDIT VIRES.

Hanc posuit statuam dilecto sponsa marito,
Fœderis & fidei testem pignusque inigalis.

Spero videre Dominum in terra viuentium.

In Capella Sancti Iohannis Baptistæ.

HVgo Bohune cum Maria sorore liberi Humfredi Bohuni Comitis Herefordiæ & Conestabilis Angliæ ex Elizabetha filia Regis Edwardi primi, conduntur in primo sepulchro à sinistra in ingressu.

HEnricus Carye Baro Hunsdoniæ, D. Reginæ Elizabethæ Camerarius, & sanguine coniunctissimus, villæ Berwici præfectus, Eques auratus ordinis Garteriani. Obijt anno salutis 1596. & conditur in medio Capellæ, Cui filius eius Georgius nunc Baro Hunsdoniæ, & Camerarius D. Reg. Eliz. sepulchrum est positurus.

In Capella Sancti Erasmi.

THomas Ruthal Episcopus Dunelmensis, & Regis Henrici Septimi Secretarius. Obijt 1524. Iacet cum effigie in pontificalibus è saxo.

GEorgius Flaccet quondam Abbas Westmon. situs est in ingressu primo ad dextram.

GVlielmus de Colcheſter Abbas Westmonasterienſis tumulatur ad pedes Episcopi Dunelmensis.

THomas Millinge quondam Abbas Westmon. & postea Episcopus Herefordensis situs est in medio sacelli.

THomas Vaugham Miles, Camerarius Richardi Ducis Eboracensis filij Regis Edwardi quarti.

In Capella Sancti Erasmi.

ANna sola filia, & ex asse hæres Iohannis Mowbrey Ducis Norfolciæ, vxor Richardi Ducis Eboracēsis, filij Edwardi quarti. Hac Anna sine prole mortua Ducatus Norfolciæ deuolutus est ad Howardos.

IOhannes Islipe Abbas Westmonasterienſis vir magnæ apud Henricum Septimum authoritatis, qui Decani domum quæ nunc est, construxit, & multa alia ædificia in eo monasterio instaurauit. Iacet sub marmore quatuor columnis æneis innixo.

In Capella Sancti Iohannis Euangeliſtæ.

IOhannes Harpedon Miles qui obijt 1457. Situs est ad caput Iohannis Estney.

IOhannes Estney Abbas Westmonasterij liberauit Ecclesiam Westmon. de 3070 libr. quas debebat Pensionem illam 1000. librarum quæ soluenda erat Romano

Pontifici pro confirmatione Abbatis Westmon. in perpetuum relaxauit, fenestram magnam occidentalem construxit. Obdormiuit in Domino anno 1498.

Hic iacet Dominus Iohannes Estney quondam Abbas huius loci, qui obijt 24. Die mensis Maij, anno Dom. 1498. Cuius animæ propitietur Deus. Amen.

EXVLTABO IN DEO IESV MEO. AMEN.

THomas Primus Dominus Wentworth iacet sine monumento.

THomas Parry miles Thesaurarius Hospitij illustrissimę Reginæ Elizabethæ iacet tumulo marmoreo. Obijt anno 1560.

Hic Iacet Thomas Parry Miles, Thesaurarius Hospitij, ac Magister Curiæ Wardorum, & liberationum Elizabethæ Reginæ, Obijt 15. Decem. anno Dom. 1560.

Perdidit in Thoma Patrio cum vita recessit
Aula, quod vnius perdere morte potest.
Ingenio præstans, & comis amicus amicis,
Munificus vere laudis alumnus erat.
Principis in summo pretio ponebat honorem,
Præstitit atque suo publica vota loco.
Inde creatus Eques Thesauro præfuit aulæ,
Aulæ Thesaurus maior & ipse fuit.

EXPECTO RESVRRECTIONEM.

RIchardus Kneuet Armiger Pensionarius Dominæ Elizabethæ Reginæ. Obijt 1559.

Here lieth Richard Kneuet Esquier, who was one of the gentlemen Pencioners to our Soueraigne Lady Queene Elizabeth, which Richard died the first day of November.

Edwardus

In Capella Sancti Michaelis.

EDwardus Rogers Miles, Censor siue Contrarotulator Aulæ Dominæ Elizabethæ Reginæ. Obijt anno Dom. 1568.

GVilielmus Rogers eiusdem Edwardi ex tertio filio nepos, sepultus 18. Iunij. 1593.

IAcobus Croftes hospitij Dominæ Reginæ Elizabethæ Contrarotulator, sine monumento. Obijt 1590

ELizabetha filia Iohannis Forteſcue Equitis aurati. Obijt 21. Maij, 1597.

In Capella Sancti Michaelis.

HVgo Vaugham Miles cum Anna vxore filia Henrici comitis Northumbriæ quæ prius fuit vxor Thomæ Hungerforde.

THomas Wharton Miles Dominus Wharton qui duxit Annam filiam Roberti Comitis Suſſexiæ. Obijt 1572.

EBoorne vxor Ioannis Boorne Militis & Secretarij Mariæ Reginæ. Obijt 22. Iunij 1576.

GVilielmus Truſſell Miles & proloquutor Parlamenti in depoſitione Regis Edwardi 2.

In Capella Sancti Andreæ.

EDmundus Kirton Abbas Weſtmonaſt. tempore Edwardi quarti, ornauit hanc capellam multis nobilium clypeis gentilitijs. Iacet in tumulo marmoreo, his verſibus inſcriptis.

Paſtor pacifice, ſubiectis vir moderate,
Hac ſub marmorea petra requieſcit humatus

Edmundus

In Capella Sancti Andreæ.

Edmundus Kirton, hic quondam qui fuit Abbas
Bis denis annis cum binis connumerandus,
Sacræ Scripturæ doctor probus, immo probatus,
Illustri stirpe de Cobildie generatus:
Coram Martino Papa proposuis isse
Ob quod multiplices laudes habuit, & honores.

Qui obijt tertio die mensis Octobris an. Dom. 1466.

Iohannes Borough Miles occisus 10. Martij 1595.

M. S.

Cælis cælestis, pars terris reddita terræ:
Vt grauis descendit, sic leue summa petit.
Corporis hoc fanum, Burghensis nominis orbis
Est Mausolæum, spiritus ipse Polus.

Magnanimus & illustrissimus vir Io. Bourgh nobilissimi Baronis Dom. Guiliel. Bourgh à fortissimo Heroe Huberto de Bourgho, olim Cantiæ Comite oriundi, & nobiliss. fœminæ D. Cat. Clinton filiæ D. Edwar. Clinton Lincoln Comitis nuper Angliæ Admirallij filium; ob res terra & mari gestas clarissimus, Duisburgi Gubernator, bis Equitis Aurati honore donatus, primùm in Belgio ab illustriss. Comite Leicestriense Reginæ Ma. & Ord. Belgiorum Imperatore, deinde ab Henrico quarto Gal. Rege post victoriam in agro Sant Andreano. Demum ob expugnatã & in Angliam uectam ingentem Hisp. nauem Caracã vul. de gemmis, auro, argento, aromatibus Indicis, &c. onustam nauali dignus corona & applausibus exceptus. Dum nimis hostem cordatum licet & strenuum tanquam viribus suis imparem fatali animi securitate contemnit, multo cum suorum luctu, & patriæ damno morte immatura an. æt. suæ 32. Martij 7. 1594. præreptus, hic vniuersæ resurrecti-

resurrectionis tubam ex pectus. Tanti interim viri memoriam fugitiuam vanescere hoc qualecunq; amoris pignus, donec magnificentius virtutibus, genio, & nomine monumentum dignius paretur. G. B. A. M. P. anno Dom. 1595.

Gladius meus non saluabit me Psal. 43.

Tues enim Domine qui vitæ & mortis habes potestatem & deducis ad portas mortis & reducis. Sap. cap. 6.

THomas Dominus *Burrough* Ordinis Garteriani Eques auratus, & Prorex Hiberniæ. Obijt dum bello persequeretur profligatissimũ rebellẽ Comitem Tiroẽn, 1597.

HEnricus Noell Pensionarius Elizabethæ Reginæ, vir omnibus virtutibus nobili viro dignus ornatissimus. Obijt 26. Februarij 1596.

In Capella Sancti Blasij quà intratur ad Vestiarium.

NIcholaus Litlington Abbas Westmonasterienſis, Domum Abbatis iuxta Ecclesiam à fundamentis vz. aulam & Cameram quæ nunc Hierusalem dicitur, occidentalem item, & Australem Claustri partem ædificauit, & Granariam quod nunc cubiculum Regiorum alumnorum, vnà cum turre adiacente construxit, Molendinum item aquaticum cum alijs ædificijs condidit. Obijt anno 1386. cum præfuisset summa cum laude annos 25.

EDwardus Monachus Westmonasterienſis, filius Oeni Theodori siue Tidder ex Katharina Regina, vidua Henrici Quinti, filia Caroli Sexti Franciæ Regis, Frater erat Edmundi Comitis Richmundiæ, & patruus Henrici Septimi.

In

GAlfridus Chaucer Poëta celeberrimus, qui primus Anglicam Poësin ita illustrauit, vt Anglicus Homerus habeatur. Obijt 1400. Anno verò 1555. Nicholaus Brigham Musarum nomine huius ossa transtulit, & illi nouum tumulum ex marmore, his versibus inscriptis posuit.

Qui fuit Anglorum vates ter maximus olim,
Galfridus Chaucer conditur hoc tumulo.
Annum si quæras Domini, si tempora mortis,
Ecce notæ subsunt, quæ tibi cuncta notant.
25. Octobris 1400.

ÆRVMNARVM REQVIES MORS.

N. Brigham hos fecit Musarum nomine sumptus.

Si rogitas quis fueram, forsan te fama docebit,
Quod si fama neget mundi quia gloria transit,
Hæc monumenta lege.

RObertus Haule Armiger qui elapsus ex arce Londinensi ad hoc asylum cum socio Iohanne Shakel confugit, vnde quinquaginta armati, Alano Buxhull, & Radulpho de Ferrarijs ducibus, illum dum Missæ interesset, vi extrahere conati sunt. Qui cùm resisteret & pacem Ecclesiæ inclamaret, gladijs vnà cum famulo Monasterij qui eos impedire voluit, transfossus occubuit 1378. Sepultus est è regione ostij Capellæ Sancti Benedicti, cum hoc Epitaphio ære inciso.

Me dolus, ira, furor multorum, militis atque.
- -
In hoc gladijs celebri pietatis asylo,
Dum Leuita Dei sermones legit ad aram:
Proh dolor ipse meo Monachorum sanguine vultus
Aspersi moriens, chorus est mihi testis in æuum.
Et me nunc retinet sacer is locus Haule Robertum,
Hic quia pestiferos male sensi primitùs enses.

RAchael Brigham, filia Nicholai Brigham quadrimula obijt, sita est iuxta Galfridum Chaucerum. Obijt 1557. 21. Iunij.

Vnica quæ fueram proles spesque alma parentum,
Hoc Rachael Brigham condita sum tumulo.

Vixi annis quatuor, mensibus tribus, diebus quatuor, horis 15.

GVilielmus Benson quondam Abbas Westmon. & primus eiusdem ecclesiæ Decanus tempore Henrici Octaui, cùm Pontificis Romani authoritas in Anglia reiecta esset. Situs est in Australi plaga Ecclesiæ, ad Sacrarij ingressum.

GVilielmus Bedel Thesaurarius Thomæ Wolsey Cardinalis. Obijt 1518.

Here lieth buried William Bedell Esquier late Treasurer to my Lorde Cardinale, Archbishope of Yorke, and Chauncelour of England and Cicely his wife, which William deceased the 3. of July.

GVlielmus Thynne Armiger frater Iohannis Thynne Equitis aurati, qui ætate verò confecta, totus pietati addictus, quotidiè rebus diuinis in hac ecclesia interfuit, placidèque ex hac vita demigrauit. Iacet è regione ostij Claustrorum in tumulo ex Alabastrite, cum hac inscriptione.

MEMORIAE SACRVM.

Hic situs est Guliebmus Thynne Armiger, frater Iohannis Thynne Equitis aurati, ex antiqua Botteuliorum familia oriundus: qui in adolescentia magnam Europæ partem perlustrauit, in prælio ad Muscelborough Eques vulneratus fractus contra Scotos pugnauit, & tandem ætate confectus placidè in domino obdormiuit. 14. die Martij 1584.

Christus

Christus mihi vita, & mors mihi lucrum Phil. c. 1.

Dies mortis æternæ vitæ natalis est.

Iohannes Chamberlaine de Prestbury Armiger Charissimo Assimi hoc monumentum posuit.

FRanciscus Allen ob virtutem bellicam & fortitudinem spectatam in Belgio & Gallia equestri dignitate ornatus. Obijt xxvi. Martij 1595.

THomas Owen Iusticiarius Communium Placitorum iacet ad australem partem Chori in sepulchro ex alabastrite, marmore, & Lydio, cum hac inscriptione.

DEO TRINO ET VNI SACRVM.

Secundum Christi redemptoris aduentum sub hoc tumulo expectat Thomas Owen Armiger, filius Richardi Owen ex Maria altera filia & hærede Thomæ Oteley de Comitatu Salopiæ Armigeri: Qui ab adolescentia studijs iuris municipalis Angliæ innutritus, ita industria, ingenio & iudicio claruit vt primùm electus fuerit Dominæ Reginæ Elizabetha seruiens ad legem, inde in consessum Iusticiariorum cõmunium Placitorum coopratus. Inter quos cùm quinque annos singulari integritatis, æquitatis, & prudentiæ laude sedisset, & ex Sara vxore charissima filia & vna hæredum Humfredi Baskeruill quinque filios & totidem filias suscepisset (Alicia fideli vxore secunda superstite) piè in Christo obdormiuit 21. die Decemb. Ann. salutis 1598.

Rogerus Owen filius mœstissimus patri optimo & charissimo officiosæ pietatis, & memoriæ ergò hoc monumentum posuit.

IVSTORVM ANIMAE IN MANV DEI SVNT.
SPES VERMIS ET EGO.

In Australi plaga Ecclesiæ.

RIchardus Bingham Miles nuper præfectus Connachtiæ in Hibernia, qui bellis Turcicis, Gallicis, Belgicis, & Hibernicis strenuam & laudabilem præstitit operam. Obijt Dubliniæ in Hibernia anno salutis 1598. & è regione Thomæ Oweni Iusticiarij requiescit sub tumulo ex Alabastrite cum hac inscriptione.

TO THE GLORIE OF THE GOD OF HOSTES.

Here vnder resteth Sir Richard Bingham Knight, of the auncient family of the Binghams of Binghams Melcombe in the County of Dorset. Who from his youth trained vp in military affaires, serued in the time of Queene Mary at Saint Quintins, in the Westerne Isles of Scotland, and Conquet in Britaine. In the time of Queene Elizabeth at Leith in Scotland, in the Isle of Candy, at the burning of Cabo Chrio in Turkie, in the Ciuill warres of Fraunce, in the Netherlands, and at Smerwicke in Ireland. After he was made Gouernour of Connagh where he ouerthrew the Irish Scots, expelled the traiterous Orourke, suppressed diuers rebellions, and that with verie small charge to her Maiesties, maintaining that Prouince in flouri∫hing estate by the ∫pace of thirteene yeeres. Finally for his good ∫eruice he was made Mar∫hall of Ireland, and Generall of Lein∫ter, where at Dublin in an assured faith in Christ he ended this tran∫itorie life the thirteenth of Ianuarie. Anno Domini 1598.

EDwardus Spenser Londinensis, Anglicorum Poetarum nostri seculi facilè princeps, quod eius poemata fauentibus Musis & victuro genio conscripta comprobant. Obijt immatura morte anno salutis 1598. & prope Galfredum Chaucerum conditur qui fælicissimè poesin Anglicis literis primus illustrauit. In quem hæc scripta sunt Epitaphia.

Hic prope Chaucerum situs est Spenserius, illi
Proximus ingenio, proximus vt tumulo.

In Australi parte Capellæ Regi.

Hic prope Chaucerum Spenſere Poeta poetam
Conderis, & verſu, quàm tumulo propior.
Anglica te viuo vixit, plauſit que Poeſis;
Nunc moritura tumet, te moriente, mori.

In Australi parte Capellæ Regiæ.

ECce Radulphus ita Selbyi iacet hic cœnobita,
Doctor per merita præpotens lege perita
Legibus Ornatus, à regibus & veneratus,
Ordo eiuſque ſtatus per eum ſit conciliatus
M.C. quater x. bis poſt partum virginis iſte,
In feſto Chriſte tibi ſpiranit Michaëlis.

Here lieth Cecill Ratcliffe, ſometime chiefe gentlewoman with my Lady of Dudley, one whoſe ſoule God haue mercie vpon. Amen. Mercie, grace and forgiuenes.

HIc iacet Anna Buxull filia Domini Alain Buxull Mil. quondam vxor Iohannis Beuerley, quæ obijt ſecundo die menſis Octobris, anno Dom. 1416. Cuius animæ propitietur Deus. Amen.

Iohannes Beuerley Miles.

Iohannes Gollofre Miles obijt 1396.

In Boreali parte Capellæ Regiæ.

In Obitum Iohannis Windſore.

Epitaphium.

EST bis ſeptenus M. Chriſti C. quater annus,
Veſpera Paſchalis dum ſeptima lux fit Aprilis
Transijt à mundo Iohannes Windſore nomine notus,
Corde gemens mundo, confeſſus crimine lætus,
Fecerat hæredem Guliel mus auunculus iſtum,

Miles

Miles & Armiger unus dignus de nomine dignum
Dum iuuenilis erat bello multos perimebat:
Postea pœnituit & eorum vulnera flevit
Recumbens obyit, hic nunc in carcere quiescit
Vivat in æternum spiritus ante Deum.

Hic iacet frater Gulielmus Amundisham quondam monachus huius loci, Receptor nostri Canonici, qui obijt anno Dom. 1420. mense Iulij, die decimo quarto, cuius animæ propitietur Deus. Amen.

In obitum Guilielmi Cowperi.

Totius hoc tumulo sepelitur scriba Britannæ,
Et Eboracensis præsulis Oeconomus.
Couper erat nomine Guilielmus, fudor acerbus
Augusti hunc nonis sustulit è medio.
Incumbat mollis tellus facilisque sepulto,
Nam durus nulli, difficilisue fuit.

MISERERE MEI DEVS SECVNDVM MAGNAM MISERICORDIAM TVAM.

Thomæ Browne Monachi.

O Deus æterno donetur munere vita, (tenens.
Thomas Browne Monachus tumulata sepulchra
Illius hic pietas rogat hoc te spesque fidesque,
Te rogat hoc verus religiosus amor.
Surreptum Monachi fraterni deplangite mundi,
Proque illo crebras fundite quæso preces.

Libera me Domine de morte æterna in die illa tremenda, cùm cæli movendi sunt, cùm veneris iudicare seculum per ignem.

Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum.

In

In Boreali plagâ Ecclesiæ.

In obitum Humfridi Roberts.

RObertus Monachum iacet hic Humfrey vocitatum,
Quem dolet extinctum religiosa cohors.
Nam bonus & prudens & Thesaurarius alter,
Contulit huic sacro commoda multa loco.
Virgine nate Dea, Deus ô qui vota, precesque,
Exaudis famulum transfer ad Astra tuum.
Obijt Idus Februarij, 1508.

Credo quod redemptor meus vivit & in nouissimo die de terra surrecturus sum, & in carne mea videbo Deum saluatorem meum.

Citò anticipent nos misericordia tua quia pauperes facti sumus nimis.

In Boreali plaga Ecclesiæ.

DIdachus Sanchez de Riba, de Neira Hispanus, ex Equestri Galliacorum familia oriundus, è vita decessit 1557. 16. Iunij.

DIVIS PHILIPPO ET MARIA REGIBVS.

IOhannes Redmanus Sacræ Theologiæ Doctor & Ecclesiæ huius Collegiatæ Prebendarius, & Collegij Trinitatis apud Cantabrigienses Magister, ex hoc vitæ ergastulo solutus est anno ætatis suæ 52. Anno Dom. 1551.

Hic sita Redmanni sunt ossa (ô Candide lector)
Gratia prænomen cui dedit & meritò.
Namque Hebræorum Iohannis gratia vox est
Christi, Redmanno quæ data larga fuit.
Gratia Christi illum variis ornauit & auxit
Doctrinæ & clari dotibus ingenij.
Gratia Christi illum nuper subduxit ab isto
Orbe, potest quo nil vanius esse malum.

Eloquij

Eloquij interpres Sacri, præcoque fidelis
Illius, & prudens assiduusque fuit.
Sacro è suggestu sancti doctissimus vnus
Cælesti est visus sæpe sonare tuba.
Quod verbo docuit, re præstitit, illud amauit
Mens intus, sonuit quod pia lingua foris.
Contemptor mundi, contemptor diuitiarum,
Pauperibus dives, pauper erat que sibi.
Vir iustus sanctus, puerili simplicitate
Præditus, & magni nomine dignus erat.
Regno in cælesti magnus namque ille vocatur
Cuius doctrina consona vita pia.
Redmanum hac ratione potest quis dicere magnum,
Quod docuit siquidem præstitit assiduè
Christum non docuit solum, sed vixit eiusdem
Quem docuit vultu voce docensque simul.
Sermo eius tonitru, fulgur pia vita vocari,
Virtutis lucens lumine digna fuit.
Redmani similes Christe optime maxime multos,
Præcones populis da precor ipse tuis.

Hospes siste gradum hos & numeros lege,
Redmani cineres hic tumulus teget.
Inter syderea est lumina spiritus,
Huic planctu neque opus, sed neque lachrimis.

His bones here rest, that in a chest
Whom Redman men did call:
Whose Christian name doth sound the same,
Which grace especiall.
The Hebrew speach doth thus vs teach,
That Iohn betokens grace:
Which he hath sent by Christs intent,
Downe from the heauenly place.

Christs

Christs grace him gaue great store to haue
Of knowledge and fine wit:
Doctrine profound in him was found,
Christ made him therein fit.
Christs grace away did him conuaye,
Alas from vs to blisse:
From this world vaine, where vice doth raigne,
And all things are amisse.
Wherein ordain'd to teach his will to each,
Most faithfully he vsed:
Wherein he knew to defend the true,
And which things were abused.
Cunning full great, and vtterance feate
He couldin pulpit vse:
As a trumpets noise his heauenly voice,
To heare would make men muse.
What thing he taught, in deeds he wrought,
That was his speciall care:
Word, deed, and minde in him to finde
Alike, it was not rare.
The worlds pompe gay he contemn'd alway,
And goods he set at naught:
Rich to the poore he seem'd euermore,
Yet pouertie him caught.
A man most meeke and holy eeke,
Simple as the child small:
But great ywis our Redman is,
And so we may him call.
In Christs kingdom and of an high rome,
And great that man is nam'd
To the truth pure that doth endure,
And hath his life well fram'd.
By this meanes eleare it doth appeare,
Our Redman great must bee;

In Boreali plaga Eccleſiæ.

Which put in vre his doctrine pure,
As all men well might ſee.
Chriſt was his lore, he liu'd therefore
The ſame, ſo that thereby:
In life and word, he taught accord,
An heauenly harmonie.
His thundring voice men did reioice,
To heare that heauenly ſound:
As lightning bright with vertues light,
His deeds did much abound.
O Chriſt aboue ſo deare vs loue,
Like Redman more to ſend;
Which may well preach, and the people teach,
Their liues for to amend.

Iohannes Redmanus humo tumulatur in iſto,
Eloquij ſacri interpres, clariſque profeſſor.
Aſſiduè populum Chriſti cæleſtia verba
Vt lingua docuit, ſic vita & moribus ipſis.
Idem primus erat rector Collegij & eius
Quod Cantabrigiæ Triados de nomine dictum.
Eius nunc corpus ſub marmore conditur iſto,
Spiritus in cælo eſt cum Chriſto vti ſpero precorque.
Tuque precabere idem (lector chariſſime) mortis
Et memor eſto tuæ; mors certa, incertius hora:
Aſt eius nihil eſt, igitur benè viue, valeque.
Vixit annos 52. Anno Dom. 1551. Nouemb. 4.

QVIESCAT IN PACE ECCLESIAE. AMEN.

BArtholomæus Dodington vir eruditiſſimus, ſub marmore in pauimento cum hac inſcriptione requieſcit.

DEO AETERNO OPT. MAX. ET MEMORIAE S.

Certa reſurgendi ſpe hic ſitus eſt Bartholomæus Dodingtonus optimis artibus à pueritia imbutus, Regij

Græcarum

In Boreali parte Ecclesiæ.

Græcarum literarum professoris xx. *annos in Academia Cantabrigiensi munere summa cum laude perfunctus: vir vt exquisita eruditione, ita moribus sanctissimis, singulari integritate, & modestia incomparabilis. Qui anno ætatis* LX. *Salutis* M.D.LXXXXV, *Die Augusti* XXII. *animam Deo reddidit, & triste sui desiderium amicis reliquit.*

NE MORTVVM PVTES QVI IN COELO VIVIT.

GEorgius Burden Receptor ecclesiæ Collegiatæ Beati Petri Westmonasterij.

THomas Browne primùm Archididascalus scholæ Westmon. & postea Præbendarius eiusdem Ecclesiæ.

Hic situs est Thomas Browne sacræ Theologiæ Bachalaureus, huius Collegiatæ Ecclesiæ prodecanus, vir singulari pietate, eruditione, & integritate, qui obdormiuit in Domino 2. *Maij* 1585.

IOhannes Gryffith ex antiqua in Wallia familia ortus. Obijt 1597.

In locis ignotis Ecclesiæ.

HAraldus filius Nothus Regis Cnutonis mortuo patre electus est in Regem Angliæ à Danis, Emmam Cnutonis vxorem opibus spoliatam in exilium relegauit, Ælfredum filium Æthelredi, & Sancti Edwardi fratrem oculis priuauit, & cùm regnasset annos quatuor mortuus est Oxoniæ. 1040. & Westmonasterij sepultus. Math. Westm.

IOhannes Vicecomes Wellensis Ordinis Sancti Georgij socius qui duxit in vxorem Cæciliam filiam Edwardi 4. Obijt sine prole & Westmonasterij conditur.

FVlco de Nouo castro Miles eximius, cuius corpus ob reuerentiam consanguinitatis Regiæ, ac nobilitatis, fecit

cit Henricus 3. magnificè in sua præsentia in Eccleſia Weſtmonaſterij ſepeliri anno 1247. Matth. Weſtm.

EPiſcopus Roſſenſis, qui quoniam ſanctus habebatur, procurante Rege ſepultum eſt corpus eius Weſtmonaſterij anno 1250.

Hugolinus Camerarius Sancti Edwardi Confeſſoris.
Edwinus Abbas tempore Sancti Edwardi,
Dominus Galfridus Mandeuile, &
Domina Athelarda vxor eius.
Galfridus Mandeuile Iunior,
Dominus Iacobus Berners Miles.
Dominus Oliuerus de Durdens frater Regis Henr. 3.
Petrus Calhan Ciuis.
Thomas Peuerell Subprior.
Sulcardus Monachus, & Chronographus.
Domina Æleonora Comitiſſa de Barra filia Regis Edwardi 1.
Richardus Harounden Abbas.
Gulielmus Stoner Miles.
Gulielmus Atclyffe Secretarius Regis Edwardi 4.
Domina Katharina filia Ducisſæ Norfolciæ nupta Edwardo Aylmer.
Walterus Hungerford filius Edwardi Hungerford Militis.
Dominus Salesbury Miles.
Gulielmus Hauerell.
Thomas Bounflower, & Philippa vxor.
Thomas Romayne.
Iohannes Alyngreth.
Rogerus Braharſen.
Dominus Richardus Rous Miles.
Galfridus Haſpall.
Iohannes Shorditche Miles, & Helena vxor eius.
Iacobus Palmer clericus, & Iohanna ſoror eius,
Iohannes Blockley.

Nomina Regum, Principum, & Nobilium qui floruerunt cùm Rex Henricus Tertius, anno 1220. Ecclesiam Westmonasterienſem reſtauraret, & quorum Arma ex vtraque parte nauis Eccleſiæ ſuis coloribus depinguntur.

Ad partem Auſtralem.

1 *S. Edwardus Rex & Confeſſor.*
2 *Henricus Tertius Rex Anglia.*
3 *Alexander III. Rex Scotorum.*
4 *Raimundus Comes Prouincia.*
5 *Rogerus de Quinci Comes Wintoniæ.*
6 *Henricus de Lacy Comes Lincolniæ.*
7 *Richardus Comes Cornubiæ.*
8 *R. Comes Rotheſiæ.*
9 *Guilielmus Comes de Ferrarijs, & Derbiæ.*
10 *Guilielmus de Longeſpata, Comes Sarum.*
11 *Guilielmus de Valentia, Comes Penbrochiæ.*
12 *Rogerus de Mortuo-mari.*
13 *Guilielmus de Percy.*
14 *Rogerus de Clifford.*
15 *Rogerus de Somercy.*
16 *Iohannes de Verdon.*
17 *Robertus de Thwenge.*
18 *Fulco filius Warini.*
19 *Rogerus de Monte alto.*
20 *Rogerus de Venables.*

Ad partem Borealem.

1 *Fredericus 2. Imperator.*
2 *S. Lodouicus Rex Franciæ.*
3 *Richardus Clare Comes Gloceſtriæ.*
4 *Rogerus Bigod Comes Norfolciæ.*
5 *Symon de Monteforti Comes Leiceſtriæ.*
6 *Io. Comes Warrenniæ & Surriæ.*
7 *Humfridus de Bohun, Comes Herefordiæ & Eſſexiæ.*
8 *Guil. de Fortibus, Comes Albemarlæ.*
9 *Edmundus, Comes Lancaſtriæ.*
10 *Hugo de Vere, Comes Oxoniæ.*
11 *Iohannes de Dreux, Comes Richmondiæ.*
12 *Henricus de Haſtings.*
13 *Rogerus de Mombraye.*
14 *Robertus de Stafford.*
15 *Robertus de Roſſ.*
16 *Robertus filius Walteri.*
17 *Iohannes de Baliol.*
18 *Gilbertus Talbot.*
19 *Warinus de Verum.*
20 *Guilielmus de Malpas.*

Vitalis

VItalis Abbas Weſtmonaſterij à Rege Guilielmo Conqueſtore effectus, obijt anno 1082. & iacet ſub marmore albo in Auſtrali parte clauſtrorum cum hoc Epitaphio.

Qui nomen traxit à vita, morte vocante,
Abbas Vitalis tranſijt, hicque iacet.

GIſlebertus Chriſpinus Abbas Weſtmonaſterij obijt regnante Rege Henrico Primo, anno 1114. Iacet ad pedes Vitalis, cum baculo paſtorali abſque mitra cum his verſibus.

Hic pater inſignis, genus altum, virgo, ſenexque
Giſleberte iaces, lux, via, dux que tuis.
Mitis eras, iuſtus, prudens, fortis, moderatus,
Doctus quadriuio, nec minùs in trivio.
Sic tamen ornatus nece ſexta luce Decembris
Spiramen cælo, ſeddis & oſſa ſolo.

GEruaſius dictus de *Blois* filius nothus Regis Stephani prouectus fuit à Rege patre in Abbatem Weſtmon. E vita migrauit anno Chriſti 1160. ſepultus in auſtrali clauſtrorum parte ſub marmore nigro cum hoc Diſticho.

De regum genere pater hic Geruaſius ecce
Monſtrat defunctus, mors rapit omne genus.

LAurentius Abbas Weſtm. qui obtinuit à PP. Alexandro 111. priuilegium de vſu mitræ, annuli, & chirothecarum ſibi & ſucceſſoribus. Obijt 1176. ſepultus ad pedes Giſleberti Abbatis ſub albo marmore cum hoc Tetraſticho

Clauditur hoc tumulo vir quondam clarus in orbe
Quo præclarus erat hic locus, eſt, & erit.
Pro meritis vitæ dedit illi laurea nomen:
Detur & vitæ laurea promeritis.

Pro

Sepulti in Clauſtris.

Pro Vowello qui obijt Auguſti 19. Anno 1557.

Factus erat moriens totus Vocalis, honorans
Corde Deum, vultu, geſtibus, ore, manu.

GAbriel Goodman filius Gawini Goodman ex Helena vxore puer indole ſingulari. Obijt 1576.

Nuberium teneris mors immatura ſub annis
Ad ſuperas miſit, veneratus vnde domos;
Ne puer hic ſenibus linguæ præſtaret vtraque
Cederet & noſtræ gloria magna ſcholæ.
Obijt 1. Ianuarij, Anno Dom. 1586.

In obitum Annæ Birkhed.

Anna diu vixti multos longæua per annos,
In te mors tandem ſæuijt atra ſenem.

An auncient age of many yeeres,
Here lined Anne thou haſt:
Pale death hath fixt his fatall force
Vpon thy corps at laſt.

Heere vnder lieth Anne Birkhed being 102. *yeeres of age, who departed this life the* 25. *of Auguſt, Ann. Dom.* 1568. *And Chriſtopher Birkhed her Sonne, being* 77. *yeeres of age, who departed this life the* 20. *of May being Aſſention day, Anno Dom.* 1596.

Credo { *Quòd Redemptor meus viuit,*
In nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſum,
Et in carne mea videbo Deum ſaluatorem meum.

HIc iacet Edwardus Bernardus Regius, in hoc Collegio alumnus, egregiæ ſpei puer, qui immatura morte chariſſimis parentibus præreptus. Obijt 27. Decembris 1584.

The Sonne of Henry Bernard and Anne his wife.

Chriſt

Chriſt is to me as life on earth
And death to me is gaine:
Becauſe I truſt through him alone
Saluation to obtaine.
So brittle is the ſtate of man,
So ſoone it doth decay:
So all the glory of the worlde
Muſt fade, and paſſe away.

IN VITA VANA VITA.

Hic iacet Edwardus Grantus belliſſimus infans,
Dulce decus matris, delitiæque patris.
Quem mors aetheream citius tranſcripſit in vrbem
Eſſet vt angelicus, delitiæque Deo.
Ille quidem felix: nam paucos vixit vt annos
Sollicitæ vitæ, ſic mala panca tulit.

Thie ſweete deſire to prayſe thy god,
Thy tender loue to parents deere,
Thy nature milde to euerie one
Remaines aliue, though corps lye here.

VIVIT POST FVNERA VIRTVS.
Obijt Ianuarij 2, 1587. Ætatis ſuæ 5.

GVilielmus Punterus huius Eccleſiæ præcentor obijt, 1597. in cuius mortem hoc ſcriptũ erat Epitaphium.

Æthereos inter ciues, animaſque beatas
Punterus ſummum iam canit ante Deum.
Gratus erat terris viuendo, legendo, canendo;
Cælo nunc viuit, nunc legit, atque canit.
Sic tribus ille locis ſupereſt: ſunt namque repoſta
Clauſtris oſſa, choro laus, animuſque polo.

FINIS.

Laus Deo.

ERRATA.

In Capella Regum.

A.4. *made* (*lege*) *brake.*
B.2. 1293. (*lege*) 1298.
B.4. Regis (*lege*) Regi. Margeria (*lege*) Margareta.
C.3. Filij, (*adde*) & filiæ. 1498. (*lege*) 1492. 1592. (*lege*) 1495.

In magna & regia Capella Henrici 7.

C.4. obdormuit (*lege*) obdormiuit. Comes (*lege*) Comis.
D.1. omnes (*lege*) omnis.
D.2. ſiue (*lege*) ſibi. Edwardo (*lege*) Thomæ.

In Capella S. Nicholai.

F.1. ſanctoribus (*lege*) ſanctioribus.

In Capella S. Edmundi.

F.3. 1560. (*lege*) 1563.
F.4. *lone* (*lege*) *loued.* *Honour* (*lege*) *Honour'd.* 1590. (*lege*) 1580.
G.2. 1513. (*lege*) 1323.

In Capella S. Benedicti.

G.2. 38. (*lege*) 26.
G.3. Elizabethæ, (*lege*) Elizabetha.

In Capella S. Pauli.

H.1. Thomæ (*lege*) Henrici.

In Capella S. Andreæ.

H.4. illuſtriſſimus (*lege*) illuſtris. Caraca (*lege*) Caracam. 1595. (*lege*) 1594. de (*lege*) dictam.

In auſtrali plaga Eccleſiæ.

L.2. Edwardus (*lege*) Edmundus.

In auſtrali parte Capellæ Regiæ.

L.3. qui (*lege*) quæ.